

فخو فجي بالقصور كافر لدر بالكسر كافر دال الفتح
اكثرها فتح وفتح وفتح فتح وفتح من كل فتح ارض لم يضر
ما لا يعنى البطل ويقال مع قدر تفتحه فتحى الماء
معنى سجن ليقال عرفت كافر في فتحى الماء وفتح الماء
الماء بالعد - داشتني بلكسر الا كذا او كذا امس
ينهيب.

قدى - هذا بالكسر بعد القصر وبالفتح والقصر
لغيرها) يقال منه فاتت رأسه وفاست رأسه فالفا
اي الشق - قاده الصناعات دوكوه فاتة بالكسر كرمه
لمنزها اذا جاز الماء الجراحت لامكرا يزيدون به معنى
الدعاه - ويقال نواه وفدها اذا على مذاه فان فهم
ومنها بنفسه سربها اذا وحدها وفدها فقدت اذا قال
جعلت ذاك يعني كوي سربها كوياد بها من ولغاوه
نهى العضم بعضا - دامتى من بكرا قوله تعالى مثل
يقبل من احد هم ملا الارض ذهبا ولو انتدى به قوله تعالى
للفتيهى من عباب لونه بنبيه - دنقاو سفلان من
كل ما هي تحاه وانزوبي عده - دهار بالفتح والمداي اغاثه
بالفتح جوازى يقال بفتحي دسهم قيتان و

تنية وفتونته مثل عصه وقد فتحي وتفاصي
ويقال لا اعلم ما اعلمت الفيتان بفتح الميل و
الملئان كما يقال الجديان والا جهان استعطا
جواب فتحي خاستن افتاحها بفتح دن بر فتوى
والاسم الفتوى والفتيا مقصوريين وتفاقوا اے
بريدن موزه دوش دان دماند ان جبت اسلام
آن - دبريدن سافت در لتن ودر در عبر ما فتن
فتحي فتحي اي رفعوا اليه ففتحها -

فتحي فتحي - شگان ميان دوكوه وجراي لدق
لي قصه اصحاب الحجت لهم في فتحة منه - دلهمي شه
اي اختفاء الاسم الفرق بالكسر - فرق بالقصر متغير
شدان ودميش تشتن دفعك انت (٢) وفرقى اي فرقى
دورى ميان در پاششى دفعك انت (٢) وفرقى
فتحى فتحى - يقال فلان لفرقى الفرقى اذا يائى
فتحى فرقى ان ذكرها از زمان پهچيزان ملهاي
بعض ودفعه (٢) فرقى کشاد سینه شدن که مانه ارع كشن
رج - مثل آن وآی وعلم - در کان خستار وبناد

سيء يذكرهون ويقال اعنيت عنك مقاومة فلان
ونعن فلان بالنصر للفتح فتحها اي اجزء منك

فتحها فلان - ويقال ما يعني عنك مداراي ما يجهى
عنك وما يفكك قوله تعالى رباني عذر الله اذا توالي
نعيته زل كسبه زيار باشد بخوبى خود از هيس رای
نشوى خوارز سرمای خوانی رح - دفعه فتحت كرمي
فاو فري اعنيه بالضم والتشديد سر و دامانی رج - تفتحه سرد
الفتح يعني كذلك تفتح الرجل اي افتحه وتفاوله
استفنا البعض من بعض - يعني بالفتح جاي با هيل
وابا شذگان مقاومي رج -

خوي فتحي - بالفتح مگاري - ولو سيدى فتحه بافتح
شنه (دفعه اک (٢) غاچه وغولفت منه - واغواه
غيره فتحي - تقادوا بفتحه وقادوا على خمان فضلواه
وابا مندي كردن يقال تقادوا على خمان فضلواه
فتحي بالفتح والقصر زيناشدن بره وبرغله از شير
ادر ولا غراماند آن دنگوار وكردن شير دلماک
شنان ازان (دفعه اک (٢) غو غار
الفتح والمد الخاتمه وبانويه در اهاران په جنگ
لناعه مردم انبوه در آمنجه - دلخ زوبال برآورده
وگرس زينه غاده نامه كوبه آخويه بالضم والتشديد
فتحي منواه معاشه دكهه مقويات بشدید الوا وفتح
وشه اشل من حفره غواه وقع فيها -

غى فتحي - بالفتح در سهستانی هاشم آن اتاب
ذگ چاه مثل غياثه دسایه بان وير جه بيلاي سر
ساي كند چون ابر قارکي وجران وفه المد هيث
فتحي البقره وآل عمران يوم القبره کانها غامستان
او غياثان - دغايا القوم فوق رأس فلان هاشم
کانه اطلوه به غاچه پايان پهچيزان زمان هاشمی
بعض وظله به غاچه پايان پهچيزان زمان هاشمی
راج - مثل آن وآی وعلم - در کان خستار وبناد

فصل الفاء

فأ و فاما - شگان سر زخم شير (فتح)
ذگ چاه من فاذه راسه وفاست راسه فالفا
اي الشق - قاده الصناعات دوكوه فاتة بالكسر كرمه
لمنزها اذا جاز الماء الجراحت لامكرا يزيدون به معنى

الفتحي فتحي - جوان وجوان فتحه مفتحه فتحه
بالفتح والمصدر منه (دفعه اک (٢) فتحي اسن
ومنها بنفسه سربها اذا وحدها فقدت اذا قال
جعلت ذاك يعني كوي سربها كوياد بها من ولغاوه

خوار مسان واحد فتحي على غسل - ويقال فلان
فتحي فتحت اي تفتحت بالفتحيات فتحت ايجاره
اذ اخذت ومنت - للعب مع الصبيان فتحه
للفتيهى من عباب لونه بنبيه - دنقاو سفلان من

كل ما هي تحاه وانزوبي عده - دهار بالفتح والمداي اغاثه
بالفتح جوازى يقال بفتحي دسهم قيتان و

تنية وفتونته مثل عصه وقد فتحي وتفاصي
ويقال لا اعلم ما اعلمت الفيتان بفتح الميل و
الملئان كما يقال الجديان والا جهان استعطا
جواب فتحي خاستن افتاحها بفتح دن بر فتوى
والاسم الفتوى والفتيا مقصوريين وتفاقوا اے
دورى ميان در پاششى دفعك انت (٢) وفرقى

فَعُو - فَعْيٌ - مَا زَرْبَكْ وَبِهِ فَعْلَ وَمِنْكَ كَذَكَ
أَزْدَرْيَ افْنَاعْ بَجْ - فَعُو افْتَقْمَتِينْ أَثْرَدَهَا سَتْرَهِنْ
مَفْعَاهِهِنْ أَمْعَنْ يَكْ مَقْعَادَهَا قَهْ دَوَاعَغْ كَرْدَهَا شِيكْل
أَمْعَيْ وَتَقْعِي الْرَّوْلِ صَارَكَ لَأَمْصَيْ فَيْ الشَّرْ -
فَعُو - فَعُو - فَاغْيَيْهِ كَلْ خَمَا فَعْنَيْ الْبَنَاتِ كَلْ بِيرَكْ
أَوْرَدَقْنَا بَالْشَّقْ وَالْقَصْرَ غُورَهَا تَبَاوَهَشَنْ وَمَنْهَ
مَقْتَنْ مَغْلَةَ -

قطعتها - وافرست الشقق في القرى والهوى لـ
الشق يقال نهرى الميل عن صحبة - وافرى الذنب
بطرى الشاة اي شتتها - وافرست الارض يهم قطعه على
جهة الافساد - وفريمية وقطعه على جهة الاصلاح - وافر
الارض بالعنوان اي تجبيست -

فسوفیو۔ گندکردن (اعون امن ۲) و تبلیغ کار
عوب فسوی نسوب الی غبار بالصفہ والمعکنف
و لفاست الخفیا کون برآور و خبر دروک ٹاگن کند
و فی المثل الخیث من فاسیتہ و ہی الخفیاء فیسو علی
فول بسیار کند کند و سقے المثل ما اقرب محساہ
من محساہ امی فهم من است

فشو قیشو بضمین پر آگندہ شدن خبر در عنوان
ض (۲) فشار متعدد نمایی فاش کردن دلخشن ای
اسع قواشی گوستدان بحراگاه پر آگندہ شد
در فی الحدیث ضمیر فوایتکم حتی تذہب فحسته اشتار
فصی فصیتیده باش دلخشن فلان ای خلاص
من البیان و لفظیت من الدلیل ای خرج است و
تحلیلت منها - فصی الهم لغظم ای خلاص و فصیت من
فعیته منه ای خلاصت - ولایال افسوس عنک المطر
ای خرج ولایال فصی عنک البر و فصی المطر
ای افع - افصی نام مردے -

فَضْلُو - فَضْلُو بِالفتحِ وَالْمَدِ كِشادِي وَفَرَّانِي
زَيْنُ جَاهِي فِرَّانِي وَكِشادِي شَدِي وَفَضْلِي
أَيْ خَرْجَتِي الْفَضْلَارِي وَفَضْلِي إِلَى فَلَانِي سِيرِي
وَفَضْلِي إِلَى امْرَأَةِ أَيِّي بَاشِرِي وَجَامِعِهَا وَفَضْلَاهِي
جَعْلَهَا مَفْضَاهَا وَهِيَ الْقِيَ جَعْلَتْ مَسْكَاهَا وَاهِدَهَا وَلَقَلَهَا
لَهَا شَرِيكِي - وَفَضْلِي بِيدَهِ إِلَى الْأَرْضِ إِذَا مَسَهَا بِهِنَّ
رَاحَتَهُ فِي سَجْوَدَهِ - فَضْلَاهَا لِلْقُصْرِ حِيرَتِي كَمِيجَتِي يَعْالَمِي
بَرِيجِي فَضْلَاهُمْ بَلِينِي هِمْ سَلَامِي لَا امِيرَ عَلِيِّي بِسِرِّي

فکر	- ماذہ گردانیدن -
قطع	- بالفتح سخت راندن (معنی اصل ۲) -
قطعی	- بدخوشد قطعی زہدان -
فقی	- دادلی است ہے یا میرفقی کسی کی شست زاری است و خلستائی مرتبی عنبر را -
فشو	فامیتہ - او افامیتہ شہر سے پشاوم و دہنے است بوسٹہ -
فامیتہ	
فہمت	فہم سوت - عینہ سوت و فہم بر سوت شدایہ راء آ

فصل ثالث

فقوٰ - فقوٰ - المسمى سفارتی رای فوچہ قیچہ بالصریح
فلما - فلما - دشت و پیاپان فلما فلوات رج -
فلی علی فول کذک - افلا دشست شدن منسو
فلوٰ و مونش افلا رج - کلاوی کذک فازا فتحت ادا
نے الواحد شرودت الواودا ذرا کسرت خفقت تلوت
فلوٹال جبر و - فلوا بالفتح والتحفیظ از شیر بازگردان
کره را او پر در دان - و پر مسر زدن شمشیر (معن ف
اض ۲) فلی بالی کذک (معن اک ۲) والیسیا
سپیش حستن و رسم و معانی شعرو نغامی هن
پر آور دل از فلوته بالسیف و فلذیه و غلیت راس
من اهلل - و غلیت الشعرا سے تدبیرتہ دلخیخت
معانیه از اهلل از شیر بازگردان - و پر در دان
وس مقل و مغلیثہ ذات غاو - استھل از پیش حستن

فَضْلُو - فَضْلُو بِالفتحِ وَالْمَدِ كِشادِي وَفَرَّانِي
زَيْنُ جَاهِي فِرَّانِي وَكِشادِي شَدِي وَفَضْلِي
أَيْ خَرْجَتِي الْفَضْلَارِي وَفَضْلِي إِلَى فَلَانِي سِيرِي
وَفَضْلِي إِلَى امْرَأَةِ أَيِّي بَاشِرِي وَجَامِعِهَا وَفَضْلَاهِي
جَعْلَهَا مَفْضَاهَا وَهِيَ الْقِيَ جَعْلَتْ مَسْكَاهَا وَاهِدَهَا وَلَقَلَهَا
لَهَا شَرِيكِي - وَفَضْلِي بِيدَهِ إِلَى الْأَرْضِ إِذَا مَسَهَا بِهِنَّ
رَاحَتَهُ فِي سَجْوَدَهِ - فَضْلَاهَا لِلْقُصْرِ حِيرَتِي كَمِيجَتِي يَعْالَمِي
بَرِيجِي فَضْلَاهُمْ بِلَهِي بِهِمْ لَا امْسِيرَ عَلَيْهِمْ

قبو- قبا- . بالمدام اقبية ح- لقبي پوشين، قبا
عنه كروان حرف رافعه مقووه اسے مضمونه قبة
الشاد مخففه هزار خانه گوسینه و الها بر عوض من
الواو قبا ر بالفتح والمد موضعه بمحاب زينه کر و بیونت
قطو- قتو- خدمت کروان د معن د هن ۲۷ هفت
کذا ک یقال قتوت قتو و مقتی کما یقال غزوت
غزو و ا منجزی یمقوی خادم قال ابو عیده هذا
رجل مقتول و بهما مقتول و هم مقتول و هری مقتول
و هم الذین یتعلون للناس لطعام مطبون سرمه و یقال
بالفارسیان چامه قال سیسوی سالوا الحسیل
عن مقتول و مقتول نقال ہونبره الاشعری
و الاشعریون-

لغيري بالاعتى شدة انى بمحبته ناقه قروا طوله
الاسم شديدة انطربتى القرى دلالي قال جمل افري
قدوري موضعى قيروان على فرعان لفتح الغار وسم
العين عرب كاروان دنه الحدث يغدر الشيطان
لقروان الى السوق وبمعنى الشر.

قو - قسوة قساوة قاد - بالفتح والدختى
ول (معن اص ٢) يقال قساوة وقساوة الذنب
ليقال الذنب مضاة للقلب بحرفا سلی صدق فاصاد
اى كابده قساموا ضئعه وبرهم قسى ورم ناسره
فسيان ح - مثل حبى وصبيان وراهم قسيه
كذاب وقت الدراهم قسو - بوصى شديدة اخر
واسه آية قسيه باردة قسسه ايا القلب

هزى
قطشو قشو - پست باز مردن از چيزی رعنون
صن ٢) متشوای متشوی قال قشوت وجد و قشیه
نمیوشنی ای متشتر.

قیصو قصو - بضمين دور شدن (معن اص
٢) قصا المكان فهو قصى وارض قاصية قصبة - وقشت
اعنم اى تباعدت قصا بالقصروال وورى وكره
وعك افت ٢) قصى عن جوارنا واقصية اما فهو
ولا قال مفعه - ووزهبت قصانا لان اى ناصحة
وکنح مهه اى قاصية اى تاصحة - وبلام اقا صيك
اى ایما بعد من الشر - وقصوت ابعرا اذا قطعت
من طرف ازمه قصوت شامة قصور - وكذا اما ق - دل
يقال جمل اقصى وانما قال مقصود مقصى تركوا القى
فيه وخلد امراة حنا رولا قال رجل حسن
وكان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم تاجر سمسى
اقصور وركمن بقطور الاذن - قصبة وبروشتر
اسوده نيكوكه بروى بازنكمه وندوشند او ريجست ونكل

فرو - قرو - قوح جوين دكاسنگ وبن ونست
کارزا کاک کند در وک نهیه بر زند - و بزرگ
شدن پوسه خصيبة - جل قرو اى لفت منه - قروة
موزن ونادر بزرگ دراز که در دی ستور آب خورد
ليقال تبركت الارض قرداوا جهاد اذ لم يتعال المطر ليقال

راسه تبركت قروه واحدی على طرقية واحدة - قری
لپشت قری قوي قری بالفتح على غير قياس لأن
ما كان على فعلة لفتح الغار من المعتل جمع عسله
فعال مثل رکوة در کار وظبیة وظها ليقال فرقه بکسر
الكاف مثل بیته جمیع مثل ذکر مثل فرد و ذری
والجیه ولی - قروی منوب - و قوله تعالى على مثل
من القرین عظیم وی مکة و طائف - قری على فعل

مجرب الماء في الرضن اقری قريان ح - قری على
فعالية خشبات فيها فرض بکسر فیهار ارس المود من
البیت يقری بالقصر کاسه بزرگ مقراة کیه
و با لفتح حای گرد آمدن آب باران قاریة بالتحفیت

لکی با مرغان که عرب بدان تین کند و شهون الجل
اکرم به والعامه لشید دونه قواری ح - و نیال نیسان
اقواری اشید فی الارض ای شهد اراده قاری ایضا
تیری و لک سنان - و تیری شمشیر و خزان و قروت یا
و قریتا و اقریتا و استقریتها ای تبعتها و خربت من
ارض المی ارض و نیال بیاری کل قار و بار و
من تیزیل القری البادیه - و اقریت اجل على
ظهر الفرس ای الرست ایاه - و قریت بضمیت قری
بالكسر و قرار بالفتح والدمیز بان کرم و نیکوی کرم
اور اذا سرت العات قصرت وان فتحت
مدرت و اقریت المیاه ای تبعتها - اقریت الماء
فی المحن جمعته قری بالكسر گرد آمده در حوض
دهانی قری بالفتح والتشدید آیه در بادیه والبعير

تحو - قرو - قحوان - بالضم با پونه على فلان بکسر
علی اقامی بجهدت الالف دالنون و اقامی بصیر على همی
تححوداری که در ان قحوان باشد قحوانه نام مو ضعی
قد اقدو قه بالكسر پشیوال قال فلان قدوة

لقدی بکسر الصم و قدره ایضا - قد و خشبو د
یامزه شن گوشت راعون (اص ٢) قدی مشد
راعون اک ٢) هنکی بالقصر کنک (اعون اف ١)
ليقال تدا الحم والطعم يقد و قد و قدی لقدي
قدی اعدی بالكسر لقدي قدی اذ گشت له را سخه
طیبه و شمشت قد ادا القدر فیه قریع على فعلتها می
طیبه الریح - ويقال ما قدی طعام فلانی طاری
طعمه در ایجه - قدیان شناختن راعون اک (یقال
فرلان يقد و بفرسه - و بذا قدی روح بالكسر فرعا می
روح - ويقال صنی ہنکی و هنکی هنکی هنکی هنکی
فیا گشت فیه - و اتنا فاریه من الناس ای جاچیه

قلیلیون و جمعها تواد و نیال بی بالذال لجمد ایضا
عند ای عمرو و سجر اول من بطر اعلیک لیقال منه
قدت قادریه قدوی قدیا -

قدی - قذی - خاشاک ليقال منه قدیت
عینه بالكسر قدی هنوقذ العین على فعله و سقطت
فی هنقد اهندة و بی واحدة القذی - قذی بیر و دن
اما افت خاشاک (معن اک ٢) ليقال منه قدیت
عینه ای رست بالقدی - و قدیت الشاة الیقت
من حبها بیانها قال کل ذکر بندی و کل ایشی
القدی اقذار خاشاک اذا اختن در حشم قذه تیخاشا
بردن کردن از حشم ليقال قدیت عینه فقدیت
ای سقطت فی عینه قذاه فاخرجهها - و قاذیت
لے جازیه و اما القاذیه من الناس قدکر ابو عمره
و دنها بالذال المعجنة فیاون من هندا الباب -

تحو - قرو

قدو
قوقطشو
قصوقدو
قدی

قوعي قللي

تفا

تفنا

قططا

یدان گرامی کند لیقال نه فغونه - د تفیتیه به المضار
ای اثره فهمیقته به او پوشکرم والاسم الفغونه بالکسر
لیقال فلان فغونه ای خرچی او همیشی که از من الاصد و
و تسلی بجهی قرفتی و اتفاقا طای اخباره و اتفاق شرط
و اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای
و اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای

قیو - اتفاقا طای اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای

آن (معنی اک ۲) فهمیقلی فلوكه کند (معنی اک)
فهمیقلو فلار گفت ذلک تفیتیه علی فعیتیه اسم منه
و هموز من الطعام فلار یاج - مقللة مقلی بالکسر
فیهایما که تکلیه بریان کند در دی مقلکیان شنی
مقلای اج - و قلار العیر اتنه فلکو با تکلوا اسی ساتما طرد
قلی بالکسر والقصر فلار بافتح و المد و شمشی - و شمن

تفقا - تففا - بالعصر پس سرنوکر دلیست تفیتیه
علی فول مثل هصا و یعنی اتفاقا طای اتفقا طای اتفقا طای
و قله بالتحفیت عودان بیعیب بجا اصلیان سیفه
اغوک چوب قلی فلوبختن خوک چوب (معنی اک
حن و ک ۲) دصل القله خلوا لانها من قلوت یقال
قلوت القله و کیهای سُقت و البار عویش کان افراد
لیقول اثما ضم او لم الیل علی الوا و قلات قلوب هضم
والکسر حمله تکلوا بالکسر خرسک قلی بالکسر ای شنان لعنی
فاز ملیل ای بند برآدن سرمهوا یقال اکلوی الطاهر -
و اکلوی الرجل فی امره اذا اکش و اکلوت الحمر فی
سرعه ترا - و لکست اثاثه برکهها اکلو اذالقدس ببر

و قلی فلام صفحی و بجا اسمان جعلا واحدا -

قنا - قتوه - قفیتیه - بالعصر والکسر فلها جمع کردن
گوپیند و هزان بجهیت خودان همیش و بدی صریح
و دی اخترن کسی را والاسم الفغونه بالکسر دنواز دخشن
والکسر الذي تیخد قنیته و پروگی و خانه نشین کردن و خسترا
نهادون بجهیت محلن فلی قفیتیه قفا و اخچه همان را

کالا ص غیر راهنقطا ماضی قطوطا کام نزدیک
نمادران از لشاط (معنی اک ۲) قطاط فی مشتی و
قطوطی بجهی فلوقطوان بالخریک و قطوطی علی فوج
قطوطوان بالخریک صفحی که فی کسارتقطوانی -

قیو - اتفاقا طای اتفقا طای اتفقا طای اتفقا طای
عن الافعاء فی الصلاة و هیون لفیع لیتیه علی عقبیه
ین السجدین علی تفسیر الفضمار و فی اللغة بیوان
لیحصن انتیهه بالارض و نیصب ساقیه و میافد
الی ظهره . و فی الحديث ان علیه السلام - اکل معیانیا
اقعو قوچستن گشن برداوه (معنی اک ۲) لیقال
امد قعا لعقل مثل قاع و قعا اظليم الیهای قعوازون
باریک ساق قعور چوب کرده و کلمه محور برده باشد

تفقا - تففا - بالعصر پس سرنوکر دلیست تفیتیه
علی فول مثل هصا و یعنی اتفاقا طای اتفقا طای اتفقا طای
تفیتیه الیهای علی غیر قیاس لانه جمع المد مثل سمار
و اسکمیه - قصی بر تفازون - و از تفای بریان گنوی
گوپیند (معنی اک ۲) لیقال شاشه ففیه ای مذبوحه
من تفایا بذا عن ای زید و قل غیره قفیتیه بالذون
والقدر استقسطه فلان ای صیر قاضی - و قضا و
الامیر ای جعله تاضیا - و اتفقیه پسی شد و اتفقیه

دینیه و اتفاضاه بمنی و قضوا بنیم منایا بالتشدید ای
تفذوها - و قضیه الیهای ایها بالتشدید و قضاها
التحفیت بجهی اتفاقا طایه و المدره محکم و قصیه
البازی ای اتفقیه و صد اتفقیه قلیا کشت

ذخیره بدارند و قصیت اتفاقا طای بجهی قصیت دلکان
است بعد دور تا آنچه قصیی و قصیا بالضم فیها - و لیقال
نزدیک ایهای اتفاقیه البصر ایهای اتفاقیه و اتفاقیه
و قصیه بجهی قصیی بالقصیی کام مردی ای احمد رسول الله
صلی اللہ علیه و آله و سلم قصیی منوب بوی -

قضیا - قضیا - بالمد حکم و حکم کردن در معنی اک
ک ۲) داصله قضاایی قصیت الا ان ایهای الماجد
بعد الافتہزت اتفقیه ایهای اتفقیه مثله قضیا یارج
علی فعال - داصله فعال - قوله لفایه
تفظیک ای حکم و امریک دیرد اختن لیقال
قضیت حاجتی - و ضریه فضیل علیه ای تکله کانه فرغ
امند قول لیقال توکره مویی ففیله علیه د مردن لیقال
فلان قصی نجیبای مات د مردن فاعی ای قلی د گزاردن
هوا مر - و رسانیدن د و داگردن حاجت و ایگاهیدن
لیقال قصیت دینی و قوله لتعالی و قصینا ای بی ایل

تفیتیه ای کتاب د قویه تعلیم تفیتیه ای د قصیه
تفیتیه ای مارت و مرضی د قضاها ای صشعه و قدره
قوله تعالی قصیل سبع سهوات ای یوین و مدة اتفقیه
والقدر استقسطه فلان ای صیر قاضی - و قضا و
الامیر ای جعله تاضیا - و اتفقیه پسی شد و اتفقیه
دینیه و اتفاضاه بمنی و قضوا بنیم منایا بالتشدید ای
تفذوها - و قضیه الیهای ایها بالتشدید و قضاها
التحفیت بجهی اتفاقا طایه و المدره محکم و قصیه
البازی ای اتفقیه و صد اتفقیه قلیا کشت

الضادات ایهای احذفون یار - قفیتیه بالکسر

بیا همیه د موضعه قضاها تفیتیه ایهای

قططا - قططا - بالعصر پس خوار قطاطا کی - و

الیهای ای شستن رویت از ستور قطوطات قطیات

چ - و فی المثل لیس تظاہل قطیل ای لیس الا کا بیر

فصل الکاف

لپو گیلو- افاؤن بروے (مخف اض ۲)
نهو کاپ و ازاده نت الفرس فلم عیق قتل کیا الفرس
ولذکار اذا لتم الربو ولی اتش شدن سنگ هش
زنه در فتن و ریختن انچه در کوزه باشد اذا آب
اکبار و د در دن لقال الیاه اذا خن و لم بور و
سکنه توهر ای بخره و تکمی و کمی ای تبخر سکهای المکر
خانک رو، اکبار حکمہ مثل کیون ح کبار بالمد نومی
از چوب خوشبوی کبوۃ مثل دفعه پاز ایستادن
اکراحت ولیمال خبت النار ای سکن ایها دکب

أي غطاء بالرماد والجمر سخنة وتمدست اذا طفقت نعم
برق صناعي اللعة - وغلان كالي الرماد واي غطاء بالرماد ينبع
كتو - اكتو في - الرجل - اذا بلغ في صفة نفسه
من غير عمل تتحقق - ايضا -
كتو - كثوة - ناصر شاعري -
كدي - كديه - بالضم زين سخنة يقال ضرب
كديه وجمدها كدي - واكدي الحافر ابي بلع الکديه
فلا يكله ان يحفر - ويقال حفر فاكدي اذا بلغ اى

الصلب کروونگ برآمدان نبات زین لیقال
کدت الارض تکمده فنی کا وچه کردی نوعی از سماری
سگ بچه . و تبا و شدن موده شتر که از تالوار و مکنه
شدن باخن اگلستان از گذن زمین دفعه که هسته کله
خر خیر شدن و منه قولم تعالی داعطی قلیلا و آله ملی ای
بطع القلیل . و آدیت الرجل عن الشی ای روزه
نزو . کذا هنین لیقال فعلت کذا و کذا و چندین
برهونکنایه عن العدد فتضیب ما بعد هاست علی التمیز
لیقال لی هنده کذا در سماکس تقول عندے
شروان درهها .

لیکال غلام تویی فی نفسہ و المقوی فی دینہ و مختلف
شدان حکم است روی در شعر دل قوی الشاعری - تو
تو اور بالقصدر المدشت بیان خشک و خالی
منزل تو روحانی و پا طالقوای ای بات جانعا علی
غیر طعم قوم و عنی قوایتی بالفتح زمین خشک بازده
در میان ددقنطعه زمین پاران نزد و لیکال اقتصادی
نشیر کارشیا غمرا تو ره ای تزامد و دسته بلع غایتیه
خشنه و توقیت مثل هنوهیت ای صحت - والد عاجله
لقوی ای لسیح قویا ۃ قیقا رمصدر ران منه - قیقاۃ
بالكسر زمین درست مرغی باب الفاف -

سی سالہی جسل من الطعام - آرزوں تاکرداں
طعام مثل قسم
شہوہ - قہوہ خمر لفیل سمیت بذکر لائیں
لئے اسی تذہب پا شہوہ الطعام - قاہی ہے تینی خاطر
قاہی دھنی خصم اقرار کرد -
قوتو - بالفتح شتران دیڑاں فراہم آردن رفع
ت اض ۲) اتنا بہتکہ وغیار خوردن وکشندی قشوی
لکری فراہم آمدن تباخوردن چیزیں کے وقت
خاکیدش او از برآید
لقتی / - القتو -

قچخیم بر دش پد آب بینی اذاختن -
قرزو - بالفتح از پاسیده پاک شدن (معنیت همیز
و قرزا بعدهم الارض زمین را بعضا زد خانگانه از
آنی مانده و افرز طبله بعیوب بعد استو ارفزه کشته
ربما در دم بردیده کج رفتار فرازه رج و باز بحیله
کشیت و قرق العیوبها -
ذری - بالكسر پاژ نام لفظی اذاختن کشتن -
لهم قاما ته - المواقفه ما یهای مینی اشی ما یو چنی علی علی
موان - موصفعی سنت به نمین به بلا و خوان -

لقد الجمیت - قضا و ذخیره کردن و سخن مثل الاقتن
لمن کلب سور جروا - قبی با لکسر و لقصیر خوشنود شدن
و لپی نیاز شدن (عکس) اقمار ذخیره شناون
در اقناه اسد ای اعطاه بالفتحی میں القیمة و لشیب
و خوشنود کردن دا اقناه ای ارضاه و اعطاه ماسکن
الیه - ولیقال هن اعلیٰ مائة من المعرفه اعطیه بالفتح
وسن اعلیٰ مائة من الصان فقد اعطی الغنی و من عطی
مائة من الابل فقد اعطی المعنی - قتو بالکسر خوشنود
خرما قتوان اقناه بح - قدم مقصور بالفتح ایهای خوش
خرما - و تیزه قناده کی قنوات قبی علی سخول قنار علی
 تعالیٰ بح - و کاریز و بمهرا ای بشت مقناة جای
که آقتاب نتاید خبر ولا قیص معنیه و كذلك مقنوت
ولیقال اقتوک مقناه ک با لکسر ای لا جز تیک
جز ارک اولیقال مالیانی بذ ای مایوا فتنی میقناه
آستخن جزیری با هم و دا گم شدن لیقال منه قافی له
لشنه کلے دام - اهر فانی و فان سخت سخ پهنر و للا
شکری حرک بثی بشیت لیقال بیوانی و سیتے قنوار
لندیان بالفتح لازم شدن با چڑیتے لیقال قنیت
چیار بالکسر ای لز منه -

خواہ - قوہ - تو انہی خلاف صفت - و تاہر سن
دی ج - و تو انہا شدن (رعی ک اف ۲) یقان
شہ قوی اضعیت فوجی دلقوسے و پاز استاد ان
ران تقویتہ تو انہی دادن - و تو انہا کروں و یقان
دوتیہ فتویتیہ اے فلکیہ سُندید القوی یلغئے استوار
نقثت اقو آبر برشت خشکی فرد آمدن - و سپری
حدن تو مشہ و منہ قولہ تعالیٰ و متعال المقوین و خالی
خشک شدن منزل از مردم یقان اقوت الدار
بیت اسی خلت - و اقوی القوم صار وابا القوار
فے المثل لقطع قوی من قادیتے و خداوند ستو کو ایا

1

۶

قہوہ
کتو^۱
قاہمی^۲
کتو-کتو^۳
کدی^۴

لقطی
القطیعیہ
قرد

لندن
فرزی
قتابخانه
لیوان

کریکٹ نظرو
کھنچی -

کلطفو-کنظماً نجفی کلطفوایی کشیده کنند و خط اول
اظاکنک-
لطفی- کفا نیزه کار گزاری کردن در عین وقت
که هم یقایل کفا نه ممکن است و لبیں آمدند چیزی را که فاک
نمی شوند اتفاقاً بسته هر کرون استکفا که کفا نیز خواست
یقایل استکفیتیه قلقانیتیه- مکافا فاذه با داش کردن-
و یقایل رجوت مکافاک اسی کفا نیک- و هر چو
کاف و کفی مثل سالم و سلیمان و زوار حل کافیک من
در حل و رحلان کافیک من رطیین و رحال کافیک
من رحال در کافیک تسلیکین الفارابی حبیک کفیتیه
باضم و زرگزارانه قوت کفی رج-
کلا- کلیتیه- بالغنم گرد و گلوة لغته فیہ کلیات
و کلی رج و پشیره که بر توشه دان و جزان و وزنه
کلیتیان من القوس و وتد می نزدیک تحقیقہ وی
زد و طرف و هماعن بین المفصل و شماره العیناً کلیتیه
السواب فرود وی گمی رج- یقایل شعیت کلاه کلی
بر گرد و زدن اکتلا و بر گرد و رسیدن یقایل کلیتیه وی
ذی اصعبت کلیتیه یکب مکلی سگ که گاو و بیشهه و
وقی صردن زده باشد یقایل جبار فلان بغتمه چهره کلی
ای همانیل- کلا بالکسر سه زد و هوتا کید آمدن لظر
کلی فی المجموع و سوادم مفرغ غیر شفته و قول اللفاء
پوشی و هوما خود من کل خلقت الظاهر و زیدت الالف
للشیوه کل کل کل ای
دو جا ای ای کلا الرجاییں و کل ای ای ای ای ای ای ای ای
و کل ای
بالا لفتی الاحوال الشیث و ای ای ای ای ای ای ای ای ای
ئی الجرد النسب و تدقیقی فی الرفع سعده حالمها تقول جباری
کلا بجا و ای
یکی زنان الامض فیین و لا تیکلم مرتها بواحد و لوحکلهم فیل کل ای

کسر می کر ار خواب (معنی انت ۲) فکر و هی
کریه دهون کریان الیضا - کرمی کندن جوی (معنی انت ۱)
انت اون اک ۲) کرو براوردان چاه و دست اندان
اسپ در فتن - ولو سعی از خرامان فتن و امراء
کرو ابرای دلیله المساقین و گوی باختن در عین فنا
عن ۳ نکره بالضم گوی و اصلها کرو کریان بهضم و لکسر و
کرات رج - اکرا تا خیر دران لیقال منه اکریت له شاد
ای آخرت و دراز کشیدن سخن لیقال اکریتیا الحدیث للیلیة
ای اهلناه و افرطان و کم شدن و ہم من لا ضدار و بکرا
و اون ستور و خانه را الترار بکرایه گرفتن استکرایه
مکاری مثله - کرا با لکسر المد مزد و پیزد و ادان و
جز آن مکاریه مثله فهو مکار و سهم مکارون و ذہت اے
المکارون و لائق المکاریین بالتشدید و سخنی
اللطفی قلت مکاری مفتوحة الیام مشددة . و
ہمولا رمکاری سقطت نون الجم للاضافۃ و قلبت الواو
نار و فتحت پاک و اغمت و پذان مکاریایی لغتم پا
و نزدک القول فی قاضی و رامی و نوحیا - کرمی
غیر مبذده - و بکرایه و ہندہ - و بکلیه گیرنده کریه گلایی
و درخت ریگ مکری شتر زم آمیسته رفیار کرا براند
و لفتح موضعی کروان لفتحین طائیری و لیقال لالحبار
و آنرا چوینیه و نوات نیز گوین کرمی نرمی و لیقال
لدا ز اسیدی طلاق کرمی ای ان الفعام فی القرمی کلوبین
رج - کروان باللکسر الغفارج - علی غیر قیاس -
کسوه - کسوه - باللکسر دالضم حامه و پیشیدن لاع
لکسون کسی بالضم رج - و کسوه ثوبان کسوه فاکتسی اسکا
باللکسو المد کنم استیه رج - و صلمکساؤ جهات الواو
بعد الاعن فهمت - و نکیست باللکسار لبسته - و لکاسی
معنی لمسکو -
لکشی - لکشی - بالضم پی سوار لکشی بالضم رج

غیر مہما سے منقاد و مند لا کیم لعنت بعض
انگارا۔

لتحتى - التي - آن زن وَهُرَا سِمْ مِهْمِ لِلْمُؤْمِنْ كَاذِنْ
لِلْمُذْكُر وَهِي مَعْرِفَةٌ وَلَا يَهْيَا لِلْغَيْرِ الْأَلْفَتُ وَالْأَلْامُ لِلْمُشْكِرِ
وَلَا يَهْمُرُ الْأَبْصَلَةُ وَفِي ثَلَاثَ نَعَّاتٍ اسْتَقْرَأَتْ بِغَيْرِ
يَارِ وَالْأَنْتَ بِالْأَسْكَانِ وَكَذَلِكَ فِي تَعْثِيَةِ ثَلَاثَ بَلْتَانِ
مَحْفَفَةِ النَّوْنِ وَشَدَدَتْ تَهَا وَسَجَدَتْ قَمَا وَفِي جَهَنَّمِ خَمْسَ نَعَّاتٍ
الْمَلَائِقِ وَالْأَلَالِتِ بِلَيَارِ وَالْمَلَوَاتِ وَالْمَلَوَاتِ وَالْمَلَوَاتِ سَقَاطٌ
الْتَّاءُ وَلَقْنَاعِي إِلَيْتَيَا لِفَتْحِ الْبَيَارِ وَلَشَدِيدِي بِهَا وَفِي تَعْثِيَةِ
الْمَصْفُرِ وَجَمِيعِهِ دَفَتَ الْأَلْفَتِيَالِ لِلْلَّيَانِ وَالْلَّيَانِ
الْوَعِيشِ الشَّعَرَادِ دَخَلَ عَلَى الْتَّقِيِ حَرْفِ النَّذَارِ وَحَرْفِ

الندا و لا تدخل على مافية الالف و الملايين في قولنا يا
و حده ذلك شبهها بجحيمتنا كانت الالف و الملايين غير
معمار قتلين بما قال الشاعر (شعر) من اجلك يا اي
بركت قلبي به وانت بمحبته بالود حفنة + ولهمال طه وبعد
اللعنوا بالي و درقع سنه اللعنوا واللعنى ايي الدراهمية -
اللعنى - يلعنى - نهانك شدات جامدة و جذراً ك دعع ك
فت (ز) فولشت على فعل لعنى الشوب و سخ - لعنى اشجر
ما يسل مت كالصمع فاذاجد فهو صغير و رائحت الشجرة
ما حولها اذا كانت تقطر منها مار لعنى بالكسر زدنان
و اصلها اللعنى و الماء عوض من الماء و جميعها لثاف و لعنى -
اللحى : لحا - بالفتح جامى لتش لحوى مسوب بـجا
لحيان و لعنى - الح على فعل الا انكم سعوا الى انتسلم
الليا رو لحي بالضم جمع كثرة على فنول مثل ثدي و ظبي
و دلي - لحوى بالكسر لتش لحي بالضم والكسر مع لقصر
فتح - لحيات بالكسر بد رقبيله حل لحياتي بـزرك لتش
و لفتح العلام لتش بـأ و رد لفتحي العامة اي طقطن
تحت الحنك - وفي الحديث سعى عن الاستفادة طوا
بالفتحي - لحار بالكسر والمد بـست درخت وفي لمش

لورکب اسماه امی سقط علی تفاه -
الشوا - بد نهان گزین و بد هن کشیدن دعفه
امنیت (۲) -

کشته - بالغین پیغمبر کشم سوار یا دمغزه آن و تو اسم
طعنگ کشته نسبت حث علی المواساة دليل بل نیز از
کشی - پس - از بزرگی خوار شد (معنی اک ۲)
کعا - بد دل شد (معنی اهل ۲) الکعا رب لان
کامی منزه -

کاشی - بر وزن و معنی کامی -

الکفو - والکفی کهدی الکفو -

کوسی - شب ما در دشمن -

فصل لام

لاؤی - لاؤی سخنی و آهستگی (معنی فتحها) التیار
مشکله لادا برالمدحیتی و فی المحدثین من کان لثة ثلاث
نبات فصیر علیه لادا همکن کن له حجا با من النمار - و
لیقال فعل بعد لاؤی ای شدّة ولاؤی الفیض ای ابطار
والتاره رجل ای فلس - لاؤی بوزن لعنه گاو
وحتّی الارج - لّا ته سعی لعنة منث لاؤی زام مرد
دوی تصغیره منه لوی بن غالب - لاؤی الفیض سخنی
در عیش -

لہی تبلیغیه بپیک گفت در حج یقال لبیت
پا لحج ولباة حموز العینا و اصله تبرک المزرة و حواب
دادن خواتمه را قال لوش بن جیس بن لبیک
لیس منشی ده هو شل علیک والیک و حکی ابو عبید
عن الحنفی ان اصله الاقامة بالمكان یقال لبیت
بالمكان والبیت به اذا قمت به ثم قلوب الپارادایس
پار کما قالوا الگھیت و اصلها تذکرت و یقال ده و
ششکا ذکر نه هاب الیا و یقال بنیر الملتبیت

تکمیل پوشیدن و تکمیل انتقالہ للناس اور غشیت پر کے
عمر درد لا اور۔ و مسلا جو پوشیدہ شدہ گماۃ حج - کیسا نہ

بالكسر والمد الحال زد وسکر - وامم صناعتی زدے
کندا - کنایتی - بالکسر ختن ده بر غیر موضع له خود
و بالالت کند لفظاً منه کنوزت و کنیت بکذا عن کندا -
و هر کان و هر کان نون - و الکنیت بالضم را الکسو احمد
الکنی - در لکشی فلان بکندا - و فلان کینی با بی عید اشد
ولالیقال کینی بعد اشد و کنیتی ابا زید و باجلے زرید
تلکنیتی - و هر کنیتی کما لیقال سمهیه - و کنایا الردیا میہ
الامثال التي يضر بها المكث المروي ما كینی بهما عن عیان
الامور

کو اے کی۔ داع کروں (اعون اک ۲) واقع
آخر المرواد الکلی و المکتوطی ہم۔ و کوہ بعینہ امی حد انتظار
البیه۔ و کوہ العقرب امی لدغۃ۔ و کاد تیر اسی شاہستہ
مشعل کا وحہ مکواہ آہن داع و سے المحتل العبری ضبط
و المکواہ نی التار۔ کوہ روزان خانہ کوئی بالمد و قصر
کوئی بالضم لغتہ فیہا واحد کوہ بالضم کی مخففۃ معناہ تار
ہمہ للتعلیل والمعاقیۃ کا علام و ہمہ جو اقویں لک لفعت
کہذا تقول کی یکوں کہذا تو تھب لفعت استفسر و تغل
علیہ الامر العینا تقول لکی دیصل بلا اتنے کقولہ لعاۓ
اللہ لیما تأسوا کیت و کیت سناہ پین و پین فتح التار
و سرما و اصل الہار فیہا ما رفصا رت تار نی الوصل
و حکی الوبیدیہ کا ان من الامر کیتی کیتی بالوصل العینا و کیتیہ
و نے الوفد کی القائل ہم۔

کمی - کمایت - ناقه ر بزرگ صخره اکمی نامرکوست
کنفرانسی - لشخون در دنگ ساخت (معنی فتحنامہ) اکای عظیم
کنفرانسی - تباہ کرد (معنی اک ۲)
کنفرانسی - افضل علم معتقدیہ -
کسی - بالغین پاکین سرین و پاکین هرجناس کسلج

کھتو
لئو
کنا کٹھی
کھی
کوا

لُّا مِي

لہی + لہی
کھانی
کھانی
کھانی
کسی

<p>لطي</p> <p>لقاء</p> <p>لظفي</p> <p>لخفي</p> <p>العا</p> <p>لمجي</p> <p>لغوس</p> <p>لذمي</p> <p>لمحي</p> <p>لوبي</p> <p>اقو</p>	<p>لعيال عني من الوفاء بالفقار اى من حقه الوا في بالقليل - ولقاء وحقه اي نجس - لقاء يانقنت الغنثه وجدره ولا غنثه اي تداركه - لعنة ملطف بالكس</p> <p>لقاء - لقاء - بالكسر والدقى بالضم والقصرة بالتشديد لقيان بالفتح والكسر ويدركون (معك) فت ها القيا ته ميلار والقلن قناده فانها مولدة لوست</p> <p>من كل امر العرب اغار انگدن لقيال القديم يرك د الق بمن يرك والقيمة المودة قوبا المودة وليست عليه الغنثه كتوكل احتجتى كل ذاك لقيال - لقانه تلاقى ويدركون لغة اسمه - لغة سبى ذو لعنة و هو اخوه العينا سبا بي سرستان ويسرى ذو لعنة و هو ليل من اقبال حمير ولهال ما ياما الاصي قروا اي ما ياما من يمس عاصفا ما ياما اهد - لقيال خرجنا نسلعى اعي نأخذ العراج وهو اول نبت خجع واصلىع ابى من اهد العينات يار والمعت الارض اخرجت العام وتنسى اصل اي تقدى -</p> <p>لغو - لغا - بهوده لغتن (معك اض ٢) لاغي شبل لكي لكتي حريشون (معك اض ٢) ولقيال لكشيل لكتي لمكي - سياهي دام سب دهون من الحسن والملائمة (معك اض ٢) وهو المي وبي الميار - قلل المي كثيف اسود - شجر المي الظلال من الخضره والتى يلوه مثل والقمع در باليه زر - دلسته الرجل بالفن تربه وشكلا يينه هزارد ومانند مرد المار عرض وف الحمره ليزدوج الرجل لمته وگرده دياران ازته تاده -</p> <p>لقال الشاعر (شعر) وان الذي حانت لطلع ذاتهم هم القوم كل القوم يام قاله شبيه الذين وتمس من يقول في الرفع الذي وترعهم بعض ان اصله ذا الائمه يقول ما ذا رأيت بفتح ما الذي رأيت وبيه بعيد لأن الكلمة شلانية - وتصغير الذي لذيفتح الذال وتشديد اليمار والذيان والذيون -</p>	<p>لعين العصا وحلعها - لجويست از جوب باز کرون زرع عن اض هنچي مثله (زع بفتحها) هحال بمحبت عصا وحلعها وایپهنا ملامت کرون فهو هنچي ای ملوم - و الحادي اسدی بعنده وتجبه ولا حميتها طاحنه وسماهاني نازعه او فه مثل هنچي تقدعاواك - وتلحو الاذناغو لحنی - لحنی - بهوده بسیار گفتان ایقی تقت هنچي لزادر (معك اض ٢) وبلیرخ ور لحنی زنما قه تخاردا کانت اهدی کمیته غلظ من الاخری - لحنی کچ وعقب اخوار لحنی بالفتح والقصرة ودان بلحنی خلک لقان ممنه لخوتة وخفیة الغنثه بمنی ای معطم درع عن اض هنچي کس هنچي ایضا فیح آبنک ولقان الحنیة ملا ای عطیت ایقا بالكسر والدمان ترها ود ومنه بمنی، لبیس اذ ا اکل خیز اسلولا -</p> <p>لدی - لدی تردد لغه فه لدن قول لقا لے واقیا سیده الدی اباب والقتال بالغمیزه والقاتل سلے -</p> <p>لذی - الذی - آنکه وآن مردکه وہو همین لذکر وینی معرفه ولا قیم الابعله - واصد لذی دخل علی الاعف واللام ولا تزیان منه للتكیر وفیه الرفع الذات الذی والذ بایار والذ لیکون الآخر و الذی برشد بیالیار ونی تشنیه شیث لغات الدان مشدود الذون ومحققها والذنا - ونی جهیا العنان الدين بالتو غ الرفع والنصب والجر ومحیف النون لفظت الوا قال الشاعر (شعر) وان الذي حانت لطلع ذاتهم هم القوم كل القوم يام قاله شبيه الذين وتمس من يقول في الرفع الذي وترعهم بعض ان اصله ذا الائمه يقول ما ذا رأيت بفتح ما الذي رأيت وبيه بعيد لأن الكلمة شلانية - وتصغير الذي لذيفتح الذال وتشديد اليمار والذيان والذيون -</p>
--	--	--

بالغمر والكسر وکمات مثل ممات بج - قال سیمیر
لیقال شنایا و کان حده ان یقال شنایا نین او میا
که تقول شنایا الکاف علی الجمیع و تکون شنایا - جال و عشرة
رجال و کنم شنایا باحد عشر و تکون عشر و من قول باشنا
بالتوین من فوذه اذن فی قدریه قولان احتمایت
مثل غسلین و ہبتو الالا خش و ہبتو شاذ و الآخر
فعیل کسر الفار منه السر والید و احمدی مثال
معنی غایل من الیا و لونا - و امامی القوم ای صاروا
کات و اما هم ای اد ایات غنم فلان ای اصارات ماد -
و اما بھائک ای جعلتک ما تم موآر بانگ کردن
گریه (معنی اض ۲) مانی جایی کردن میان قوے
ارع بھتیها) یقال مانی بنیم ای افسد و تکی ای نست
متک مفوت ای شنی - مد و تر بختی کشیدن کان
محجو - جیا پاک کردن بیشته نقش از لوح (معنی
من ۲ بھتیها) بخی کنک (معنی اک ۲) نام محو و می
صاریت الواو یار کسرة ما قبلها فا دامت شنایا
القی یا لام افضل انجار سوده شدن و یاک شدن
و امی داشتی بعنی والثانية لغة ضعفه مجموعه با شمال
و دیه معرفه باللغت و لام غیر معرفت و یقال ترکت
الارض مجموعه واحدة اذ اطبقها المطر - بحاجة بالكسر خرقه
پاک کردن تجوییا ایام موضعی -

بخی تجھیت میان ای شنی و تجھیت منه ای
ترات من و تحرجت -

مدی - مدی - غایت یقال قطعه ای میان قدر
مدی ای بصر و قدر مد ای بصر ایها بالتشدید - مدی علی
فعیل حوض که گردانگردی سنگ شنایاده باشد

امدی بع - مدیه بالضم والكسر و شنی مدیت مدی بع
مدی بالغمی بیان ایل شام امد ارج -

مدی - مدی - آب مرد که بوقت ماعبت

امراة و یقال ولد ا - و یقال ارعنہ ایکه و قی الحدیث
فی البیل بعد الوضور العشر قال الاصحی بالعنه و منه بمعنى
و غلان ایو علی الجزر علی فنول العیتی باز کچی که یقال
اججیه و یه اغوله - و یقال یه لام ایه مثل زنار بیا و
لی - لیا و بالكسر المد نوعی از جوب سیدمانند خنود
و اذ اصفت لراة بالبیاض قلت که نایا و لیا لیا
بالقصر زین که از آب دور باشد -

لبی - من الطعام - ای اکثر منه (معنی اض ۳)
اللباية بالغم شجر الاسطی ولی صفار اسی ابن لیا کله
و لایی بن تو رحیمیان پلے کتحی و شیلکت نام جانی -
لبیو - کعد و ابن عبد القیس تبریزی و سوان نام کویی
لبیه کعنوہ و تکسر و کسره و دقاہ دلب و لب
لخفیین ماد که شیر -

المتحی - ای غیر قوسه ای ادیعه -
لسا - اکل اکلا شد پیا بیغی بسیار خورد (معنی
فتح اض ۲) -

لشا - بعد بزرگ خوار سند (معنی اض ۲)
لشی کنی بسیار و دشته -

لعماء - واللیه - ای انغم الیه ایه بیه و لصا المرأة
زیت در افتاب داد - لصی الیه انغم الیه بیه (معنی
فتح اض ۲) -

لعنی - لعنی بعیی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
لعنی - نزیر کی راه علی کردن (معنی اض ۱)
لقطا - بسته بالغارے پناه گرفت (معنی
اض ۲)

فصل المیم

ماو - مانی آ - فراخ کردن پست را بکشیت
(معنی بھتیها) و تکی الجلد ای السع - ماته صد میانها
مانی مثل معنی بو الامر عوض من الیار بیکون میگون

الشهاده فتیمیا او تعضا عنها فتیمی کویا - و لوت
النی قریونها والوت نیزهها اذ احرکتیا - و زنیت الوئی
تکافیل لیان بالفتح فنیها و اهم ناگزاردان و دردار
کردن و لوت ایعناق الرجال فی المخصوصة شهد
لکشة والمریانه ایوال اللہ تعالی و دار و سرم - و لقیی
و تلوی بعنی اعرض و لوتیه علیه ای اکثر ته علیه - و لوت
علییه ای عطف و لوتیه علیه ای اکثر ته علیه - و لوت
التوہم ای صاروا ای لوی المیل و یقال الوئی فائز لوط
یمالویان و ایمیع الوئی - لوت بالمرد والکسر ای المراة
اللیتی لا یمیکیها الا صاحب اجیش اتویه بج - و لوتیها کے
لزرو لوتی بالفتح والقصیر بخشی شکر و یقال متن لوتی
بطنیه بالكسر - و لوتی فیصل گیا و پر مرده و قدر الوئی بیغل
ای ذبل لوتی طعام ناده بخشش کنی و لوتیت المراة
لوقیه و لوت بحقی ای فیست پی الوئی بثوبه اذ ای لمع و
استاره - والوت بی غفا و سغرب فیسته الوئی بزد
گوشگر فنیه و لوتی معطوف علقة شنی ذبی لغزه
واللارون جمیع الذی من غیر لفظه بعنی الذین الایز
فی النصب والجید والمار بالانوان واللاری بهم میزان
وزنان لستیویان فنیها واللار بایار ولا یمیک کنک
لهم نزهه للنساء خاصۃ -

لها - لها آ - کام هماج - لوات لایات بفتحیت
فنیها الفیاج - لهوة بالغم خوش و میاس لیسته
لیک مشت از جوب یقال متد الیست فی الرجی لیتے
رج - و عطا و یقال اذ لم عطا الیکی ای جو و بیطی لکش
لیکی ایهیان بالفتح فنیها شکیفیت از جزیرے دروے
کردن ایندین از دی (معنی اک ۲) الاما مشتعل کردن
الهاده بہ و لیهاده بہ ای علله سمو بیازی کردن (معنی
اض ۲) تکی کنک - و ملا ہیا ای لی بضم بعین ت
اجاع کردن و منقوله لقلم لارونا ان تکذ لہو ای قالوا

لی

لبی

لبو

لسا

التحی - محو

لشا

لها

بضا - تجی

لقطا

مدرمی

ماؤ

مذی

ای تیند و ہر مثل تقضیت من اظنن تقضیت
من تقضیت مطهوار مثل صدرا و ہو لتنے مطه
کیتین یقان منہ مطریت بالقوم اذا دوست بھی اسی
امطار۔ استدار بارگی گرفتن یقان امتنیتاً اسی
جھنا ہامطا یا نامطہ بالکسر خوش ہامطا رج ٹل
جرد و جراو۔ وظیر ہر چیزے دیاروی یقان نادیت
مطھی ای صاحبی و مطھوی ای صاحبی۔

معما

معما۔ معنی بالكسر والقصر وہ انتقام و فی
الحادیث ان المؤمن باکل فی میں واحد والكافر
کل فی سبعة اسعار یعنی ان المؤمن باکل من وجہ احمد
وہو الحال والكافر باکل من وجہه ولا یابی باکل و
من این باکل دا بات کاک لعنى جاہی ایتناون آب و قفر
محور طبریہ معموہ کی یقان من است الخدۃ
رسانیدن ٹکل رطب رائمه ایضا طب یہم چکہ۔

دقور

مقو۔ مقو۔ روشن کردن شمشیر و طشت و سکنه
و دندان۔ و کھاہشتن (معن اصل) یقان
استشست و امشانی الدوار۔

امقہ ماقوکہ باک ای حصہ ہذا اسناک باک
کو۔ مکار۔ بالغم والمشخوذین نکو۔ کذباک
رعن اصل (معن) قول تعالی و ما کان حملو تم عند
البیت الاماکا، و قدستہ و مکت استہ ای ضریطہ مکا
بالغم والشیدہ معنی مکاکی ج مکا بالقصر والفتح
سوراخ خرگوش دروباد دمانہ آن نکونکہ کا۔

امکار ج نکلی الفرس اذا احک عینہ بر کہتہ۔ مکا
الیھا شوخ گرفتن و مسٹاز کار (معن افت) ۲)
میکا کل فرشتہ روزی و ہما اسان اھیف احمدہ
الی الآخر میکا کین لغہ فیہ مہوڑا و غیرہ مہوڑیکا
لغہ فیہ ایھا۔

مطھو
عزہ
ملو
مسا

شمالگا کردن قال الشاعر (شعر) الحمد لله ربنا
سبحانہ بخیر صبحا زل و سانا ہو وہا مصدر ان موضع
الیضا والاسم فیہا مسی و صحیح۔ و یقان ائمۃ الحنفیہ
بالضم والكسر فیہ فیہ۔ و ائمۃ مسیانا وہو تفسیر مسایر
و ائمۃ اصبوح کل يوم و ائمۃ كل يوم و ائمۃ مسی
امس ای عند المساجد ان هاکل ذلک بالضم۔

مسی بالفتح بیرون آوردن لظفہ از رحم علیا فسر
فعا۔ معنی بالكسر والقصر وہ انتقام و فی
الحادیث ان المؤمن باکل فی میں واحد والكافر
مشایمشی۔ تنسیہ۔ فتن درانک الازم و متعدا
(معن اک) ہشار رانک بلموشی بسیارشدان
ماشیہ ستور۔ و ستور بسیار زده موسا شے رج
مشادر بالفتح والمد بسیار فرزند شدن زن
(معن اک) و تمشت فیہ تھیا الکاس لے
ذربت و برت مشود مشتی داروی مصل و مدنیہ

مجھو۔ مصو ارنز لاغرسون۔
مضنا۔ مضنی۔ بالضم فتن۔ و گذشتہ یقان
ہنجامضن ایشی ای ذربت۔ و مضنی فی الامر مضار
ای نفہ۔ و یقان مضنیت علی الامر مضنیا و مضنوت
علی امر مضنوا بالضم والفتح ٹل و قیرو صعدو۔ و بذہا
ام مضنوت علیہ۔ ایشی قاطع امصار در گذرا نیدن
تصنی در گذشتہ مضنوا مثل صدرا تقدیم کردن
در عن اک (۲) قال الشاعر (شعر) نادیمکنی فتن
علی مضنوا کہ۔

ماریہ نام زنی۔ و مامہا در ای پیغمبر فرنڈ رسول اللہ صلیم
ماریہ بالتشدید نگ خواری اشل خذہ ولو قبری رتہ
مزرو۔ مرتۃ۔ فزوی مزا یا ج۔ یقان لہ علیک
ہر زیر ای فقیہہ ولا بینی من خلل۔

آمیر یقان ندی الرجل و اندی و یقان کل ذکر نہیں
انشی تقاضی دفع کت (۲) نہارہا لکھر المدح طافت
کردن باکید گیر کردی آردو فی الحدیث الغیرہ فی
الایران و المذاہن ان المذاہق قال ابو عبیدہ سہوان
یجمع الرجل بین رحال و لشان بیکم بیاذہی بعضہم
یعضا و قال الاموی مذوق دودی و مذوق شلا شققی۔
مشدفات۔ و مذیت فرسی و اندیتہ ای ارسلان فی
الرعی۔ ماذی عسل سفید ماذیہ زرد سفید و فرم و
خرسان خوار۔

مکرو۔ مرا۔ جمع مروہ وہی مجرمة بیضا ریا و قص
منہا النار و تو سے از ریا ہیں مردان نام مروی مرو
الیھا نام مشرے از خراسان مروزی مسوب الیہ
علی غیر قیاس و ہم مراوزہ و ثوب مروی علی راقی ای
مردراہہ بیان مژو ربات مراری حج۔ مردہ ایضا
نام جائے بکہ متری سون سرپستان را (معن ا
کا) امرا بسیارشدان بیرونی متری علی فصل غیر فہمی
نادی بسیار شیر مزا یا ج۔ مرتی الفرس اذا استحرست
من الفرس ماعنده من اجری ایجو ڈاد غیرہ مرتی
بالكسر سفید شک و قدریم و قری بہا قدر لقا سے
فلانک فی قریہ مذو متری الفرس بیدہ اذ از کہ
علی الارضن و المرجع متری اصحاب و تمثیرہ ای
تسدرہ۔ و مراہ حق ای جمہ و ورقی قول قدر اقیمتہ
علی ہاری۔ و مارتی الرجل مرا ادا جاولۃ ای هزار
افرو دشیدن شیر و لشک شدن تماری کذباک
ماریہ نام زنی۔ و مامہا در ای پیغمبر فرنڈ رسول اللہ صلیم
ماریہ بالتشدید نگ خواری اشل خذہ ولو قبری رتہ
مزرو۔ مرتۃ۔ فزوی مزا یا ج۔ یقان لہ علیک
ہر زیر ای فقیہہ ولا بینی من خلل۔

<p>لعنی سخن و اضجه لغتہم .</p> <p>حقیقت . انسانی . مقویہتا و حقیقتی لفظت مقیاد و حقیقتیک مالک اسی صفت ناقہ کو شہری خشم .</p> <p>میں . پیر کردن کاروں (سع ف اک ۲) ہمارے متباً</p> <p>ستدھمی ای سست مرہنی علیس را وہم سہیون سے بھم</p> <p>ای کھیڑوں الصوفت فی الحروب فلا قدر علیہم .</p>	<p>من الحین دیرواللذب . و لیقال مثواة وحیتہ اذا</p> <p>اتبلیتہ . و لیقال لائینک ملائک اسی لا جرنیک</p> <p>جزارک . تحقیقہ بارزو اور ون و آز در در لفکن</p> <p>قوله تعالیٰ او لا تینهم ولا امیرهم . حمانۃ در اکشیدن</p> <p>و انتشار کردن . و مکافات کردن لیقال مائیک</p> <p>بلا ہزاری کھانک . تناہ نامی متوحی مسوب</p> <p>الیہ عبد مناہ و زید بن حمانہ وہے تقدیقہ</p> <p>مو . مو ماہ . دشت مو آمی بح . و صلما</p> <p>سوہ وہر مصنعت علی فعلہ قلبست وادیا</p> <p>الغایت کیما و القیار ما قبلما</p> <p>حہما . حماۃ . گاؤ و شتی ہما بالقصیرج . جہاۃ بالضم</p> <p>لذکر . جہاۃ بلور فہیات فہیست بح . جہاۃ بالضم</p> <p>آب محل در حرم نامہ وہو من المیار بھی بح . مثل</p> <p>رطیہ و رطب و عشرہ و عشرہ . عموشیر تک با آب</p> <p>و شمشیر تک روی . و پرچی از عبد القیس فی لش</p> <p>اکنہ بصفۃ من شیخ ہو . همارہ آب ناک شون</p> <p>شیر (سع لفظہما) لیقال ہوا للہین و امیت اللہین</p> <p>و ناقہ بھما رقيقة اللہین لطفۃ خوہا لے رقیقہ</p> <p>حہار بالمد کفری و حسب احمد ر پیر کردن آہن را</p> <p>و آب دلوں تیخ را دگرم کردن اسپ را بتا ختن</p> <p>ولیقال حفر البھری احتی لغتہ فی اماہ علی القلب</p> <p>می عستہ . دھی . نام رستہ</p> <p>مزرمی . کردن کشی کرے (سع ف اک ۲) مزراۃ جبر</p> <p>لکنڈگان مزرمی کفن مرد و انا تمزیر ستون قعد عنی</p> <p>مازیا و تمازیا . ای خالفا بعیدا .</p> <p>منها لاسخور گریہ بانگزہ زد (سع ف اص ۲) .</p> <p>المغی . فی الادیم . مرمی در اہمان وقد تمنی تمیعا</p> <p>المغی فی الانسان ان تقول فیہ المیں فیما ہارلا</p> <p>او ہیار والما غایل للمرتبہ و مغیت کسیت لغیت</p>	<p>و لیقال لیں لیں محمد بیدا بیت جدید او تملیت جیسا</p> <p>ای عیشت مصلح ملاوہ من دہر ک دیستہ بہ . اقت</p> <p>عندہ ملاوہ من الدہر شیلیت لغات اسی عنیا دیرہتہ</p> <p>و کذک ملوہ شیلیت لغات . ملی پارہ ازوہ لیقال</p> <p>اقام علیا من الدہر قوله تعالیٰ و اہجرنی ملیا اسی طویلا و مصی</p> <p>ملی عن النہار اسی ساعہ طویلیتہ . ملا بالقصہ</p> <p>صحا ملوان ڈو شب واحدہ ہاما . الہار زبان وادیا</p> <p>لیقال اماہ اللہور دیگار دزار گذاشتن لیقال</p> <p>المیت لفی غیرہ اسی اطلس قولد تعالیٰ و اہلی بھم و</p> <p>در از سن گذاشتن سورہ رالیقال المیت للبعیر اسی</p> <p>و سعیت لفی قیدہ و کتاب الکاروں لیقال</p> <p>المیت الكتاب و املاء املأیہ و املاء نہان جیدہ مان</p> <p>جارہا القرآن استخلاف امالخواستن .</p> <p>منا . بالقصر کیس من منوان وو من اسما</p> <p>بح . وہروا فصح من الملن بالتشدید و امدازہ لیقال</p> <p>منی دالہانی اسی قدر القادر . ولیقال داری منا دا</p> <p>فلان اسی مقابلہتا . مشی آب مودہو مشد و سخلاف</p> <p>ندی و ووہی وہجا مخفیانہ منی اندھنی قولہ تعالیٰ</p> <p>من منی ٹیکی قریبی بالہن علی لطفہتہ ویلہ باليہ علیہنی .</p> <p>ظاہر اسٹنار منی بیرون آوردن خواستن تیکتہ</p> <p>ایمی الموت والاحل لانہا مقدرہ منا یا بح . مشیہ بالضم</p> <p>آرزوئی بح . و منیہ الشاہقة الایام الی یعرف نیسا</p> <p>لیقا جہا من جہا لیقال ہی فی بیتیها و قد امتنی للفعل منی</p> <p>پاکسر و القصر موضعی سمجھ کہ قربان درا منجا لکنڈ وہی وندر</p> <p>یعرف . و اقینی القوم اوا اتو امشی و اہنی القوم کذک</p> <p>امینی آرزو اماں شیع تمنی آرزو بردن . و خواہ من</p> <p>پیشتر قوہ تعالیٰ و منہم ایتوں لا یعلمون الکتاب</p> <p>الا اہانی و لیقال بذاشیی ویتمہ ام تمنیتہ فی قلن</p> <p>تیکتی الاصادیث لے نیقتعلہا و ہو مقلوب</p>
--	---	--

تی
جینحو
نحو

ند

خا

بدر افضل دز رسول الله صلیم با خوات کیف کان
شراوک قبیم رسول الله صلیم قول یا رسول الله صلیع
قدر زق الله ضیر او اعوز با شد من اخوب بعد الکوران
النجاة بیگانه متجاه راه آب کش ناجیه کلذ ناجی رج
نحو - نحوه تازه ذکر یقال (تحنی علینا لے
اقصر و تعظیم -

ند - ندا - بالکسر والمد او ز دار و خواندن
و قد اعمیر (یعنی مائل دعا و دعاء مناد اة مشتمة
و متاد و ای تاد می جضم بعیناً و الیعنی تجا سوانه
النادی - و تاد اه ای دعا و دعا و میال سانه النادی
الیعنی مذکور ناد و مذکول ایج بن و مذکون سیست
وار الدو قاتی بکر تباها قصی لانهم كانوا ایمه و دن فیما
المشاردة ای سیمیون - و قوله تعالیے لفیدع
نادی پر یعنی شیخ و هم اہل النادی و هوا المكان
و الجمیع فساده کما تقول تقویں مجلس یعنی تفرق
ند و باج بن حاضر شدن (شعن اهل) انتداب مثلمه
حاصر اکردن صدمہ الازم و متعدد یہو انحراف
کردن دوا دن و الدنی ای اسم می تعالیل فلان س
الناس الدنی ای العطا و یہو مذکون الکفت اے
سکی جو ادھر اکردن ستوریان تعل و علی بیان
دو نوبت آب تعالیل مندست النادیه والا بل و مذکوت
نهی نادیه و ندیتا و اندیتا انا دلموش مندستے و
کشش کردن نادیه باصل خود تعالیل ہڈہ النادیه
الی نوق کرام ای تزرع الیه ایی النسب مذکور ای
اکنحو مردیات ایی مخزیات - و تعالیل مذکوت بشی
لکر یہو مذکون الی عطا تعالیل ہوا غرے مند لے
اسکی مذکور ہو مذکون ایی کنی و مذکون ایی مذکوت
یعنی علی ای عطا و نایرت ہر جریش مذکون دلیل
یقال ہو مذکون صوت ایی تعیید المعتد پر و تری نذاده

موضع بخود مشتمت اکان و استنبی الورا سکه ای تو
در طب بر حیدن - و بریدن درخت از نجی و شنی
الناس فی کل وجه اذا اصحاب الرطب - مناجا
با ہم راز گفتمن احتما کذک دنے احمدیت ما تجیه
و گن ایم ای احتما ایی ایم ای ای ای ای ای ای
انجی ای
خصمہ بیانیاک والاسم النجی - و قوله تعالیے
اذ ہم بخوبی فعلم ہم النجی دنما النجی فعلم مک
قول قوم رشی دنما الرضی فعلم بخوبی علی قبیل ہمراز
ایجیتیه نجاه تاذ تغیر و تغیر ناج نجاحا و استنبی ایی ایی
وصف الحمدیت اذا سافر تم في الحج و حج فاشنحو پرسنیجیت
بل تکلیف قاضر قوله لافعل و تعالیل بعضتم تجیک ای
ذکر علی نجۃ من الارض تظہر ک لانه تعالیل پیک
ولم یقل بروک نجاح بالمد الیه ای ای ای ای ای
ایجیتیه نجاه تاذ تغیر و تغیر ناج نجاحا و استنبی ایی ایی
وقمی از عرب ناجی مسوب بیک بحذف پار و هار - و
بنجوت فلام ای
از شکم بیرون آیم و ایجی ای ای ای ای ای ای ای
دو او فاما بخواه ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
ای خرج - بخواه ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
بنجاد بالکسر والمد ح - و بریدن درخت را تعالیل بنجوت
غضبل اشجع ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
یقال بخوت بخواه ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
پوست باز کردن تعالیل بنجوت جلدہ و انجیت ایی ایی
ول تعالیل بخوت بخواه الجلد اصناف النجاحی الجلد لان
عرب تفسیت ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
اعقویم حق المیکین و چوہیا ہو دج و فلان فے
ارض نجاهه یستنبی من تغیر بالعده والقیه ایی ایی
فرمودن درخت را - و بریدن تعالیل بخوبی خضنا ایی
قطع لی و باز گفتمن ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
انجیا ترین وجای بلند تجیه ایی ایی ایی ایی ایی
کردن کان بخو ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
و بنیت نجاح و نجاه من الاسریں ایی ایی ایی ایی ایی

تی - نوق - گشتی بان نو ایی ایی ایی ایی
تو نیشا - بالقصیر جریش فاش کردن خبر (معنی
من ۲) و تعالیل ایی ایی ایی ایی ایی ایی
نحو - نجاح - بالمد و نجاه رستن (معنی ایی ایی
یقال الصدق نجاه - ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
بها قوله تعالی فایم تجیک بیدنک معنی لافعل
بل تکلیف قاضر قوله لافعل و تعالیل بعضتم تجیک ایی
ذکر علی نجۃ من الارض تظہر ک لانه تعالیل پیک
ولم یقل بروک نجاح بالمد الیه ای ای ای ای ای
ایجیتیه نجاه تاذ تغیر و تغیر ناج نجاحا و استنبی ایی ایی
وصف الحمدیت اذا سافر تم في الحج و حج فاشنحو پرسنیجیت
وقمی از عرب ناجی مسوب بیک بحذف پار و هار - و
بنجوت فلام ای
از شکم بیرون آیم و ایجی ای ای ای ای ای ای
دو او فاما بخواه ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
ای خرج - بخواه ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
بنجاد بالکسر والمد ح - و بریدن درخت را تعالیل بنجوت
غضبل اشجع ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
یقال بخوت بخواه ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
پوست باز کردن تعالیل بنجوت جلدہ و انجیت ایی ایی
ول تعالیل بخوت بخواه الجلد اصناف النجاحی الجلد لان
عرب تفسیت ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
اعقویم حق المیکین و چوہیا ہو دج و فلان فے
ارض نجاهه یستنبی من تغیر بالعده والقیه ایی ایی
فرمودن درخت را - و بریدن تعالیل بخوبی خضنا ایی
قطع لی و باز گفتمن ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
انجیا ترین وجای بلند تجیه ایی ایی ایی ایی ایی
کردن کان بخو ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی ایی
و بنیت نجاح و نجاه من الاسریں ایی ایی ایی ایی ایی

لاغردادن کے راؤ کہنے کردن جامدہ رانہ تھا کہ مت
کردن جامدہ۔ درکشیدن شکشیری قصی درگذشتہن اپنے
اسپان دور رفتہ دو رگذشتہن تیرد بیرون کردن
جامدہ از کہنے۔ درکشیدن شکشیر و بیرین بخرا دنہ لام
رفتہ دو رگذشتہن زنگ خا و حزان لفوس سہم
با کسرتہ تیری پیغام ایکان تا بر لفظ کذک۔ انضام
اللجم ایمن ہے کام نصی علی فصل تیر غار کیا داشت
و بیکان عترو میاں، کفت و گردن۔

لظو۔ لظو دری ارض نظریہ و مکان لطف لغت
منہ۔ وقتاً طبیت الرجال ای عرضتہ بسم۔ و
یقان بلدة نیاطھا لھی ای طرقیا بسید۔ الظار و ہو
الاعطا بلغۃ المیں۔ لھا نام حصاریہ خیر
لقار۔ نعی۔ خبر مرگ۔ و خبر مرگ دادن لیان بالغم
کذک۔ یقان مٹھا وہ ر (مع پھتما) نمی علی فصل
خبر مرگ و خبر آرندہ و بد پھر دہنہ ناعی کذک ناعیہ
مونیت و یقان لغوار فلان ای لغہ و اطہر خروہ مانہیہ
ای کسرتہ درک و زمال دنے الجدیت۔ یا عادہ
ای لغہ۔ منی۔ منا ایتھا خبر مرگ۔ یقان ماکان بخواہ
واحدہ و لکھ کان مناعی۔ و تما عی پھر فلان (ڈاں) کو
وشنی ای تقدم و تخفیت الشاہ او لھہ مہما و عورتا
لتبک و استغنه فلان الشراد ایتالیج پاشر و استغنه
چھب الخراہی تما منی پہ (استغنه کرہ ای شاعر) جسے
المابل والقوم اذا تفرقوا من شی و آش و آش و آش کوئی بعثت
لغی۔ و یقان سکت فلان فانی ای بھرت لے
لابس۔ لغتہ او از۔ و سخن خوش۔ و خبر تخت از
ہر چیز مناغاہ باکے بفریب سخن زم لفتن و المراہ
مناغی صدیہ ای بکلمہ پائیجہ دسیرہ۔ و پہا الجبل
پیانی السما رای پر اینہا الطولہ۔

لغی۔ لغتہ رامن دو در خدن۔ و دو کردن

لطفہ نہو منی اذا اصبت لسہا۔ لشی بالفتح و اکسر
لکوں حین و انجی ماندہ فراموشی یا انداز نہ ع دی
منز سک کوچ کرہ باشد از دی یقال تبعوا النا کہ
او قری و قولہ تم بالفتح و کنت لسیا منیا
لشو۔ لشا۔ بالقصربوی خوش و لشاستہ فارسے
عرب خوف شنطہ کما قالو للنائز منا۔ لشوہ
با کسری خوش زدن و بوسیدن استشار مثلہ و
ببر سیدن و راستن خبر یقال ثیت بہا الجزاہی
لنظرت من این جار۔ و یقال من ان لشیت بہا
الجزاہی من این علته زرع ک اف ۲) رجل لشیان
الاخراہی متفحص و اصلہ دا دی الائذ نقیبۃ الواڑ
فیہ فرقابیہ دین لشوان۔ لشوہ بالفتح مستی۔
لشوآن مست و اتشی ای سکر۔

لھما۔ ناصیتہ بیوی پیشانی لواصی ج ناصیا
مثلہ لغۃ طبی سو فصوتہ ای تبفہم علی ناصیتہ زرع ک
اھن ۲) قالدت عالستہ منی اند عہنا مکتمھون شکم
ای تهدودن ناصیتہ کاما کرہت تسریح رأسی
الیت و لواصی انساں اشرا فهم۔ لشیہ گزیگان
مردم دستور و حزان یقال بدہ و لشیتے و انتصیرتہ
ای اضرة۔ و تدریستہ بی فلان تو فیتہم اذ اتریتہ
فیہ قال المبروکل و اوصیہ منہم۔ ترخصت المرأة ای جلت
واحدہ فانہم اخليقو فیہا وی تول تعالی و الاتسوا
الفضل عکم و اشہام و اد ایم و الاختصار
ترک العزف فی الجمیع و اصلہ مسیو افسکنست اسیار
و اسقیت لا جملع السکنیں قلما ایمیجع لے
تحمیک الواردیت فیہا ضمیہ الیار۔ لسا بالفتح و اکسر
رگ ران تا پا شنہ و یقان ر عرق النساء ہلا یقال
عرق الاحل۔ دریا لسیان و لشوان و ایمیجع
النادر دمنہ لشی الرحل فویں اذ اشکل لسیان

سلہ و باران اندراج اندیتہ مکدوہ شاذ و لمب نیچا
ارمن نہیہ علی نعلہ و شجر ندیاں و ملعون و نعم و نزی
ارزو و سدی لہ و تری شب دہما بیضا بان شلا للجود
ندی اشی اذ اتیل فیوند و اندیتہ و مدیتہ اما ایضا
نزرو۔ نزرو۔ نزدان۔ بیویں و کشش کردن
بچیز سے (معن اصل ۲) تراو ماکسر والحمد جرسیں نز
بہرا وہ ذکر فی الحافرہ التلف و السیاع و ایڑاہ
عیرہ و نزیاہ خیر و نزار بالضم و المد نوہے ای بخاریہ
و سپید و قلیہ نیزد الی الکذا ای نیازع الیہ۔ نزیاہ
ای اوشب و تسریح نازیتہ کا سیسیں
لسا۔ لسوہ۔ بالضم و الکسر نساڑ لشوان با کسر
فیہاریان و ہن جمع امرأۃ لامن لفظہما کما یقال خلفہ
خماض و دنک و اولک۔ لشیہ لغیر لسوہ لشیت
للغیر بمحجع۔ لسیان با کسر فراموشی و فراموشہ
کردن (معن اصل ۲) و ماندن قول تعالی لسوہ
ای شفیسیم ای تکھم لسیان بالفتح ایکھم فراموشہ
ببر وی غالب باشد نسیتہ لسا و فرموش گرو اشیدن
بچیز سے را یقال الشانیہ الهد و لسانیہ و قول
للقابی و الشانیہ الا شیطان۔ نتسی فراموشی
نزدن قول تعالی و لاشوا الفضل دا جاز بعضی لحضر
فیہ قال المبروکل و اوصیہ منہم۔ ترخصت المرأة ای جلت
واحدہ فانہم اخليقو فیہا وی تول تعالی و الاتسوا
الفضل عکم و اشہام و اد ایم و الاختصار
ترک العزف فی الجمیع و اصلہ مسیو افسکنست اسیار
و اسقیت لا جملع السکنیں قلما ایمیجع لے
تحمیک الواردیت فیہا ضمیہ الیار۔ لسا بالفتح و اکسر
رگ ران تا پا شنہ و یقان ر عرق النساء ہلا یقال
عرق الاحل۔ دریا لسیان و لشوان و ایمیجع
النادر دمنہ لشی الرحل فویں اذ اشکل لسیان

نزو۔ لشو

لطو

لسا

لعاہ

لھما

لغی

لضا

لغی

معنى

بيان موضعي -
معنى شئي - باز و ثالث از کار و گفت و جذاب
رمع بفتحها / و بهن طلاق الامر تعال نهیه عن کذا تهی
با زایستادن - وبغايت رسیدن ثمایه بالکسر
غایت و پایان هرچیز يقال انتقى و تناهی خبر لے
گفت و تناهیا عن المذكری شئی بعضیم بعضیا و قول
الفروق فهیاک عنہا منکر فکلر ثمایش دلسا لافت
و يقال هباؤمور بالمعروف و هبی عن المكر على غول
و ما کرنا هیچ ای شئی و يقال هزار جمل ناسیک من جمل
و منکر من جمل کیفیک من طلب غیر و نهاد امراء

تفا

ناهیتک من امراء کردن یو ش و بح و شئی و زاده اقلت
نهیک من زبل کما تقول صبک لایو ش و لا بح لان
 مصدر و تقول فی اعرافه هداعبدالله ناصیک
تفصیل پایه کیک علی احوال جزو و شئی علی فعایلیه
فخریه سمنیه و يقال طلب المحاجة هی شئی عنا بالکسر
ظفره ما او لم ظفر نیتی بالضم خرد شئی رح و غایت هرچیز
تحی بالکسر و افتح حوض بزرگ و تناهی المدار اذ اقت
افی اندری و مکون - تهمیه الواوی خیش شیتی السیه
الدار من حروفه سنایی رح سنای الماء با هضر والکسر
ارتفاعه و هی القواریر والزجاج ایضا و بیقال بعض
انداد ما با هضم والکسری تقدیم از مثلان هارکا و اندا شکران
ایغام و جزان يقال ثبت الماء بجز فاسی و تناهی ای ملح
ناؤت - الفتنی ناییت یعنی درشد مر -

نوی

نحو - آمسیدن اندام دمعون اصل ۲۰ ناییت
منه توانه پستک توانی رح - این تا خود کسر است
انسان غور و اگری توانا و افق شکل و خلقه و قیتی
انتزیه و استحنتی الدمل استقرن یعنی بشیل
زد کیک بسر کردن رسید -

اعلمیت - الجزر غیره اشیی تعبیت کرد و نگک درشت

پھاک عن المعنی په سعاده اارتفاع و سلافو یعنی
و نسبت کردن کسی يقال من شاید و اتمی الی یعنی الیه
و شئی السیه و نیت الشی علی ایش رفعه علیه
و سخن رسایدین بوجه اصلاح و نیکو رایتال
نمیت الحدیث ای غیره شیا اذا اسدده و رفعته
و نیتی الرجل ای ابیه نمای نیتیه الیه و اتمی یهولے
اتسب تنبیه هن رسایدین بر بدی - و سخن چینی کردن
و هنریم برآتش نهادن و در گرایندن و بیقال
رسیت الصید فاختیت اذ اغاب عنک ثم مات
و کی احمد ییش کل ما نیتیت و دفع ما نیتیت نک
یستگار و تمنی ملے ارتفع -

فوی - نیتیه - نواه - آهنگ کردن (معنی کاف ۲)
انتوار کلک و بیقال نواه هنواته ای رو و سعادت و
وقضیا بالقال الشاعر شعر) صرفت ایمهه طعن و صلاح
و نوت ولیا متونی بتوانی بدانی لم تفضل حاجتی فنونک
الشای صحبک شے سفر و حفظ کارت

و قویه ای و خلکه ای نیتیه - نوی هم نیت و هم قصد نیت
ایدهه هم ایت - و جهت که سافروی روی آرد نوی
بخلک و هی موزهه ای خیز - و ایضا جمع نواه المکروبه

بنکر و تو نش و ایضا دوری و جدای و بیتال

انوی القویم نیز لا بوضع کنار کندا و استقرت نواه هم

ای اقاموا - نواه ایضا و ای خرمایتال اکلت

المرقة و نویت الشوا دانویها ای رهیت بسا

و ایمیج نوی و تجمع النوی ایوا رعن ابن کمیان و

چیز درم کایقال للعشرين فش - مناداه و شمنی

لازم و متعدد معن اک بریقال نفاهه فاستقی و سلفه
ایضا و بیقال هنایی ذکر هایینا ثمان - نفوهه نفیه
بالکسر ملزمه و در و کرده نفایت های خیزی بلایه
وزن و نفیه طعلی غیل های فیه و بیشه و ایچه از دلو
چکدو شاشد از آب نفیه الیخ ناک گرد آمد و از بادر
بن های و خست نفیان مثله و بیشته های بایطه
من معلم ایجیش و بیقال ایانی نفیکم ای و عید کم
از دنی توکید و نی -

تفا - تقاووه الشی - بالضر خوار و تقاویه مژده کا شه
بنی علی خده و هب التقاویه لان فعاله ریا تی کشاپر فیما
ایمک من نهضه الشی تقاووه با فتح پائیزی (معن
کاف ۲) هم یونقی ای نظیف تقاویه ایک کردن ایقاص
ریگ تو و در ما اقوان - بیهان - تقاویه بالفتح هایی
من اطماع ای ایقاص - و قاتل ایندیه تقاویه شئی رو و
ما ایل ای تصریفان تقاویه غیره تمقیه ایک کردن ایقاص
برگزیدن چنیک لذک - تقویه بالکسر مخواه سخوان تقاویه
ایقی مخواه سخوان و هیشم از فربیه تقویقی بیعن
کردن آن بیقال بقوت العیطه تقویه و بیشته ایقاص
ایمک ای استدیجت تقویه و آقیه نیکه - و ایقاص
الایل ای هنست و سارست دو دوست تقویه تقاویه
بالکسر نوعی ای شو گیا -

نکی - نکایت - جراحت کردن - و بدرگایی دن
و شفتن دشمن را رفع ایک ۲ بریقال نکیت

فی العد و نکایت ای ایقاص فیهم و جراحت -

نمی - نما - بیضتین کو الهدن رفع ایض هنما

الایل ایل رفع ایک ۲ ایهار متعد نه - و فی الکویه

لایشلوا هاییه ایشیه یعنی المخلق لانه شیخی و برد و شش

حدیث و خبر سریکے بیقال منه هنیش و نیتیه
الیه الحدیث برآمدن نفع درنگک و گران شدن

توادی جو بہاکہ پر پستان نامہ بند نہ تاثیر جمع شود تو وہ یہ یکے۔
ووجی۔ وجی۔ نامر و مچی ج مثلاً علی وحی و اشارت و بی خام در دل انگلندان و سخن یو شیوه و مچی
بدرگیرے فشرستی و آندازی یقانل و حیثیتی
اوکو حیثیت الیه۔ و حیثیت لد لو حیثیت بخیر کذا اے
یعنی الایام والیاد۔
و زمی۔ و زمی۔ ہالغتو آتش جبتن از آتش د
(معنی اک) و بکسرها اینها و گندہ شدن غر
در استخوان (معنی بکسرها آناکہ وار پڑی سینہ و کھوی
ای سین و نانہ کردن ریکم درون پوست (معنی
اک) و قی الحدیث لان یعنی جو ف احمد کم تھیا ختنے
کریمہ خیر من ان میں شرعاً۔ قول مسیح رجل و
الاشین ریا للجاءه روا و الله ألم ارمی نلمو این ریا
ولمسارین قری بحقیقیں والقصر اسم فی یقال
سلط الدلیل الوری و حمی خیر و ایضاً فرید کان
ایم بر آتش پر آورون از آتش زند تو زینہ و ہینا
پوشیدن حقیقت خبری و ظاہر کردن غیرات۔ و
تمد و ہین کردن زشتی جراحت دار و گندہ آمولاۃ
پوشیدن چیزیں لتو آرمی پوشیدہ شدن و فلان
یستوری زنا و اضلاع ای بطلب ای ایاض
وراء بالمدیں دیش و ہوس الا ضرا فی قائل اخشن
لعقیقی من و رار علی الرفع المغاوب او کان غیر مضائق
و بعله حما و هو غیر ممکن کلقو اک من قبل و من بعد
وقوام و را ک اوسع کا سلصب بالفضل بقدر و
ہوتا خر و قول تعالیٰ و کان و کاریم کم کے
ما محظوظ تصنیفی ما و زینہ بالہار وہی شاذۃ۔ و راء
ایضاً فر زند فر زند۔

وزمی۔ وزمی۔ کوتا دخت مستوری استینخ نام
و سی۔ یقال او سی رأسی طق۔ و سی است و
وزام منز کلیم انتم قال الغرامی فعل سونش سوقان

وچی۔ وجی۔ نامر و مچی ج مثل علی وحی و اشارت
و بی خام در دل انگلندان و سخن یو شیوه و مچی
بدرگیرے فشرستی و آندازی یقانل و حیثیتی
اوکو حیثیت الیه۔ و حیثیت لد لو حیثیت بخیر کذا اے
افرت و صوت بر رویدا۔ ووجی بالقصر مشل
و غاً آواز و صاف کذک بقل سمعت و حاده الرعد
ای حاده الحمد و الحنی والرعد بحی و حاده دستونا ہم
کے استصرخنا ہم و شتاب دھوپ و لیصر و یقانل
الوچی الوصی یعنی البدار البدار۔ و قوح یا نہ االمی سمع
کو دھاہ تو حیثیت ای محلہ ووجی علی فیصل ای صرع
و منہ سوت و می۔

و خی۔ و خی۔ میاہ رفتی یعنی دن آہستہ و دشتاب
معنی اک ۲ و یقال ہزا و خی الہک ای سمت
ہلکہ حیرت سار و ام کو وحیت و خیک ای قصدت
قصد ک و آئین و خی فلان ای این توجہ تو خی ہوا
بستن و رآخاہ لفہ ضعیفیتی فی آخاہ۔ و یقال
ستون لبا بنی فلان ما خیر ہم ای استخیر ہم۔
و دمی۔ و دمی۔ بالشکنیں آئی کہ بعد از بول بیرو
آبد از صرد بچردید ایمار و کسر الدائی شمل قول
منس و دمی تغیر الف و ترہ فروہ کردن اسپ
تا پول کندیا گشی نماید (معنی اک) و دیچون بہا
ویاستیع۔ والہار عرض من الوا و الذاہب و دیست
وادون (معنی اک) و یقال و دمیت العیانی لے
اعطیت دیستہ و اتدیت ای اخذت دیستہ و ادا
امرت منه کلکت و فلانا وللاشین ویا و الہما عرض و دا
فلانا و دمی فلان ای پاک فرمود۔ و دمی علی
فیصل نہال درخت و دمیتیکے و آدمی رو و دمیا
اک گواہ لکسر من ایمار کما یقال قرقر قریس الوا و
بالشانہ حق اندیم علی غیر قیاس کا ش جمع و دمی
میست منه۔ و سالکه فادمی علی اے بخل۔

فرقة مدعی نہاد۔ سلیمان سید و بجاز کی بہ۔
لفہیت السیف۔ لفہیت لفہیت السیف طیب
کہہ گردانہم الفہیت و لفہیت مشلمہ متفقی
نام بلے۔

لغوہ۔ لغیت۔ یعنی اواز لغوت لغیت۔
لغافہ۔ نیفہ۔ لغافہ نیفہ۔
نقیۃ۔ سخن و نقیۃ کفی آر و سید منقی مادہ و لفہیت
است ما بین اصر و بین فقیہا بالکہ وہی سست بانی
مساکیہ بن حسین بالنقیادہ است بکوفہ
و لفہیت نقیۃ۔
منا۔ حففة۔ والدابی بکر محمد بن محمد الاصفہمانے
الفقیر المحدث۔

فصل الواو

و امی۔ و امی۔ و مدد کردن (معنی اک ۲)
و امی تجھ کیسہ لہڑہ حمار و حشی و اسپے جزان و دیستہ
جوال سطہ کان و کذک قدر و دیستہ۔ و ناقہ و دیستہ
ای خنثہ امبلن قابل سیبیویہ سالکہ لخلیل عن فعل
من دمیت فقلال و لی فقلات فیمن غفت دمی۔
یقال امی امبل من الوا و لہڑہ فیقال لایتھے
و اوانی فی اول الحرف و یقال المازنی والذی
قالہ لایا لاز کلی و اوضھو متوسخ او الکلکت و انت
بانیا لان شکت ترکیت اعلی حالمادان شکت
و قلبہ لہڑہ فقلت و هدو ام در و وجہ و ایم و دمی
و ازی و دمی واوری لا لاجنمیخ الوا وین و لکن
الضریت الاؤالی۔

وچی۔ وجی۔ سودہ شدن سُم سور (معنی ک)
ف دمیو وی و جیار ایجا متعویہ و یقال
از ایوچی۔ و یقال ترکتہ و مانی قلی مانی وچی لے
میست منه۔ و سالکه فادمی علی اے بخل۔

وچی
و زمی
و سی

قلبت الواو بارانك سارها تبعها وابعدت منها الداء
فاوغمست كلما كثر استعماله على لفظه الا قفال كوموا
ان التار من نفس المؤنة فجعلوه اتنى شعبي بفتح التاء
والتخفيف فيها شر لم يجد واليام مثل افعى كل افعى لهم بمحقونه
فقالوا اتنى ترقى مثل اقضيه يقضى شعبي بفتح الامر
ولله رأة كثرة وهي الامر على التخفيف وستقضى عن الالف
بحركة الحرف الثاني في المستقبل ترقى بالضم وتقوى
بالفتح بحسب الواو مبدلة من المياد على ما ذكرناه
في ريمات تقواه تقديره بسبعين كاربى يقال اتنى تقواه
وتقديره مثل ا古今 تخره - اتنى متقدى بسبعين كاربى يقال ما
تقواه شهد في الجواب - ونقال ق على طلوك
ام المرس واربع عليه - وسرج واق زيني كاشت
ريش نكند ستور راو فرس واق اذاكا ان
يهم باليمن من وقع يجده سفحة قردة اسے
عمم بجا لگاه نندہ و قد و قے سیقے سیفتال
الشجاع موقي امی موقي جدا - و توقي و اتنى
بعضی و قایید بالكسر سمجھ زنان - و سرچ جان چنبری
را لگاه دارند و پناہ و هند و بالفتح لذکر وقار بافتح
والكسر محمد و دا شمله - و قایید بالكسر ایضاً لگا ہدا شنس
رمعون اک ۲۰ او قیمة حمل در ص قال الجوہرے و
لذکر کان فيما مضی فاما الیوم فيما یتعارفون الناس
و یجدر عالی الاطباء فاما او قیمة استار و ملثا استار او اقیمة
اج بیشدید الیار و تخفیفها - والیضا جمع واقیہ و صلما
و واقیہ علیه فو اعل فکر ہوا اجتماع الواوین نقلبو
الاویل الفاء واقی و در کاک ویختال ہو اقی
بلما یا رسخی نہ کا کسی صوتہ -

بعضهم اعنى في الحديث استوصوا بالنساء خلوفا من
عنوان عذركم . ووصيحة بكمذا افرا وصلتك به وارض وصيحة
اسى متصلا ظنات دو صد الارض افرا اتصل
بهم ولو اعني النسبت كذلك بنت ورض اكدا اصل .
وهي - وعده بالكسر المذكور او عيده - اعياد
وروعا هنادن حنجره راعي بالفتح بكمابه قتن ويد
ذكرهن لمعن فاكه يقال منه وعية الحديث
او اون وعيته اے حافظه در کنم کردن جراحت وگرد
آمن ریم . ذكرهن استخوان شکسته قوله تعالى
والله اعلم بما يوحون ایي يضمرون سنه قلوبهم من
الشكريب و يقال لما وعى عن ذلك الامر اے
لاملا عکس و شر . وما لي عنة وعى اے بدو علی^ج
استخدين او از و فرباد و کردن واعيته نسنه با د
ونجبر لکند .

و عني وعى - باهانه و فرباد و منه قبل للحرب وعى
المافيةها من الصوت والجلبة او اعى شیرینه که
اور کشت زارا اقدر .

و هي شه شاهد بالفتح والمذهب ببردن و مستوي
از عيده است اکه و عهد و سخن بحضور الغدر يقال
و في اجهده او في بعنه . و سفه على فعل بالفتح
 تمام شدن و بسیار شدن و في بالفتح تمام درسان
دوازمه بعلی امی شریعه و عیش میها اعلی الاکام گور خر
برکشتها بسیار برآینده آیقا و گزاردن حق کسے
ه تمام و يقال منه او فاوه حق و وفاوه . استیهارا
تو فه تمام گر قتن حق و تو فاوه اندسا سے تپشن
روضه . و فقاوه مردن همچو فواقة رسیدن . و

عیداً فی الداموی و ہم مصلی من او سبیت و ہم خدا کے
غیر طالب اب عمر دو سو فصلی و ہمیں علیہ نہیں صفتی
الذکر و فضیلہ تصرفت علی حال والشیخہ الہیم دو سو سو
موشی نہیں قاتل فعلی و قد ذکر فی علیمی و آساد تغییہ
شیخہ آساد دو سو سیہ انی قلدت ام و آئی -
دشمنی رشیت پا میں شر ایشیت دیوان و دنوان میں لفڑ
کھل ار غصہ بے رستہ جزوں و آنہا در عوض من الواو
مغل عرقہ والجمع شیعات سو بیانیں تو ایشیت کما یعنی
فرس اپنی بی قویت رعنی لایل ایشیت فرمایا سیہ نہیں
قیامیون مخالفت ساکر لونا و شی خیتہ بخار کروں
پا مدر ااعوقت اک ۲۰ تو ایشیت کند اک سد شد و لبکھا لاغتہ
ثوبت ملوشی و ہوشی و شو قی منسوب الیہ والاصغر
مشتیہ شہزادہ اما انہم فایح طفون بحرفت و احمد
را افضل ما بختیاری الیہ بخیار حرفانی خرفت و بتمہاری
و حرف دلیو غفت علیہ فیا زاوی سلطنتی بشی زہبت الہسا
اسنے تھنیا رعنیا، آنونی باز بامہا و سند ربا کھنڈا لمیں
دور وغ گھنیں وار استن سخن بدر وغ و بسیار
شہزاد، بل بیدار و خرزند ایک سکھتہ و ما و شرستہ
خودہ الیا شیخیہ نہیں ایشیت، جی ما ولدت دی شنی
علیہ حکم کروں نہیں ویسے والی بھنی چہ بھی سکا لیڈا
وسخن در دیغ را آگرا سمعن، ایشیتیہ زدن بسیار
خرزند اکھل واش دی سو بسیار بچہ دی بیانیں
خیلان فرس بحقیہ بے یطلب ما عندہ لیز بودہ لعین
ہے پا شستہ زر و اسپہ داتا تیز و دیور و شاہ بہ رجعت
اور بہ محجن پا بکلاما بد -

لأمير زن كم هو من المهم في هذه الحالة، ولهذا يكتفى بالبيانات التي تخص المعاشرة.

و من هر بقی بالغلاة قادره يضر بمن لا يستقيم امره
و هجیف خدن و نزویک شدن دیوارها فی کان
و تیقال ضریفه بقی بده ای اصاها کسر و ما استبیه
ذلک بجهت عراقی السوارها نهان و کل شنی
استخی ربانه - بوہست السفار قویلی و ہوان
یتھیا الخرق بقولم غادر و میره لاتر قع اے حقا
لایقدر علی رتفه -

و می - و می کلمه تعجب یقال و کت و زے
سبدا شد و م فعل علی کان المشددة والمحففة قول زع
او کان اللش و ویکان -

و تا - جامی فرام آمدن آب -

و لی - آسیب رسانیدن برسنی انگر استخوان
تشکند (معن اک ۲) یقال ویست یه بجهول امشیه
لغت منزه ای مونوزه و لی کهدی درها او شه
الرجل انگر پر که من حیوان او سفینه می شار
عصایی خرد آینی -

الحا و حرف بیار و یقال و شناسیه والوا و
مولفه من وا و دیار و دا و -

فصل الماء

بیو - بیار - بالدرگز هوا که از روزن پیدا آید
دآثاب و آیضا و قاق التراب و یقال منداوا
ارتفاع هبا بیو هبوا (معن اض ۲) و هبسته
اما - هبته گردیا بیان گور هب آرمه زمی و من یلم بیاف
همی هبیه دختر خرد هبی بسکون الیار نوعی از اواز
که اسپ راهران براند -

هی - یقال هات - یار جل بکسر تار بیار و هی
یا اصرأة - یماناة مقاطله من یقال ما با تیکت
اسمه ما انا بمعطیک -

پرگردانیدن قوله تعالی ما و شتم عن قبلتم آنی - قول
بخود گرفتن کار و بگردن بگردن تعالی اعمل
وروی گروانیدن قوله تعالی و قول عنده و دستی
با کسر کردن استیلار تمام دست یافتن بچیزه
و استوی علی الامری بلغ الغای فیه عوala و دستی
استخی ربانه - بوہست السفار قویلی و ہوان
یتھیا الخرق بقولم غادر و میره لاتر قع اے حقا
لایقدر علی رتفه -

الیضا بیست یک و بگردن یقال فعل علی الوله
ای عمل الشایع و توالی امی شایع - و یقال بینما
ولاء بالفتح لیے قرا به و ایعنی ولاء الحق و فی الحدیث
نهی عن بح الولاء و عن هبته و یقال هم ولاء لان
ای مکلون لتعین دوستلران و تیکت شما گند و لایخ -

وقوله کالبلایار و شهادتی الولایا یعنی الشایع
الی کانت تکش علی تبر صاحبها ثم تطهی الولایه علی هما
الی ان تحوت و قولهم اولی لک تند رو و عید قال چیزه
معناه فاز بکش یه ملک اولی ستر و ارتیقال هوا ولی
برانی حری و هیا الاریان و هم الاری و الارلوان فعل
الاعالی والا طهون و هی الولیا و هی الولیان و هن بطب

والویان مثل لکبری و الکبریان والکبر والکبریا است
و لی - و لی سکستی و ماندگی و کن کن کس
رمعن اک ۲ و یقال ویسته فی الاصفانا و ای
وزانه و ای و ای

لاینی بیفعل کذا ای لایزال - و فعل بلا ویسته ای
بلاتوان - و اصرأة و ناة و آناته بقلوب لوا و هبسته
غیها فتو و توان فی حاجته ای قفسه - بیان بالکسر
وال مدحه بیه بلب آمدن کشته و هم مکلار اسفن
و هم فرها و هم بفعال من الولی -

و هی - و هی - درین و کفیدن مشک
(معن اک ۲) و فی السفار قویی و پیشیه تیکت
و هم خرق قلیل و فی ایش خل سبیل من وی سفاره

ایعنی بشی و یقال سالسته فاصل علی اے بخل و
فی الحدیث اذ کان بوك هن الصفا والمرد و قای
یکلما بینها سعیا کمایوکی السفار بعد الملا و بیتال
معناه اذ کان بیکت فلا یکلکم کان بوك فمه و منه
یقال اوک حلقات ای اسکت و استوک النافت
ای امتلات شخا -

ولی - ولی - نزدیک شدن رمع بکسر عالم و
هو شاذ یقال بتکان بعد ولی - وكل ما بیک
ای مایقانه بک - و اولیت اشنی ای قربه فولیه
ولایت بالکسر تصرف کردن - و دست یاقتن رمع
ن اک ۲ یقال ولی الولی البد و ولی الرجال بیع

وفلان ولی و ولی علیه کما یقال ساس طیه و سیس
علیه و لار بالکسر والملایت بالکسر بادشاہی ولایت
بالفتح پادشاہی باندز و بیانک کردن و بیتال هم
علی ولایت ای جمیون فی النفرة و قال سیبوی هو
الفتح اصدر و بالکسر الاسم کلامه هن باران

دوسم و بکسر الهم و تخفیف ایه مثل علی فعیل
و فعل اولیه ای - و یقال مند ولیت الارض
و لیا والشیه ای و لی وی کقویم علوی و دوست
و منصرف برکسی و کل من ولی امر و اصد فهولیت

مولی خداوند عازل و کندزه - و آزاد کرده - و بیکسر
عجم - و باری کندزه - و دوست و همای و هم سوکد
والشیه مولوی - ایلار دادن یقال اولیت
معروف - و فی تسبیح با اولا للمعروف و هو شاذ
توکیه کار و رگردن کس کردن یقال ولایا ای
عمل کذابه ولاه بیع الشی و وی وی اوردن بجنتی و کار
قوله تعالی قول فجهنک شطر الحسجد الحرام و قول تعالی
لکل و ذمته هم موتکیه ای مستقبلها بوجهه
وروسے گردانیدن قوله تعالی ولی هم پر ای

ولی
و می

و تا
و لی

الوا
و فی

بیو

و هی هبی

البید و بیدت لذة فخر - ویقال فی السوال عن وقوف
الاظپی فی اصحاب الائمه امیدتی اسمر بخول یعنی ادتفعت
یده او جلد فی الحبات و بیا ویرت اے جائزیته
یہا بید سو عطیتیه میادا وہ ای من یہی ای بیده -
واعطیتیه مالا عن نظر یعنی اعضا الامن بیج ولاس
قرض ولا مکافحة - و تجت المکرم بالیدين یعنی ثمین
المختلفین بعضها ثمن وبعضها ثمن آخر - بنی میٹے
پیش روی وہما اقدمت براک اللتاکد اے
لقد رسک کیا لیقال برا ماجنت براک اے جنتیه -
و تجتیہ اول ذات بین معناہ اول شک و
لیقال سقطی بیده و استقطیست علان بخول یعنی
درم فوران و مکانتی مقتطعیتی ای تجتیہ ای نوموا
ویقال ذہبوا یعنی سپادا یاوی سبای می تدققیں
وہما اسماں جعل اسما و احمد - ویقال لا انفلمه
یہا البر را کے ایا وہ راستہ بیدی ای کی لملی و
تکھری - و الملاعنة بیدی و بید وی - دامر آن بیدتی ای
ضفایع و رجل بیدی ایتنا و ما ای کی فلامتی فی التعبی
و قوت بیدی ادویہ و داسی - و بید الشوافضل
مسرا از اتعطفت و اخففت ویقال نوش تھسرا بیدتیه
ویقال الفزار بعضهم يقول لذی اللذی و والذی تیغ
و یہو (القول بہروان ذوالیدین کیی ای تیجاہ بر خدا
ستی براک لاذ کان بیعل بید پیجعا -

و مقلوبیتیه گفت رفع فاض و هر ہقا لانا یعنی بھانطا
بیدی لرفت و تھفا لکبہ ہتھی تباکر درفع فاض
فی ۲۰ آہنی شنک -
اہنکلکر سرگشتگان ہا کاہ استصرع عقله -
ہا الاد سا اور اتسانیس قلب باولہ ہلار جریغیل
وزہب بندے بیان و ذمی بیان بکسرین و شد
لامہا و قدری صرفان اے حیث لا یدری -
چکا الدمع اشک روان شد رفع فاض ۲۰ -
پہنیت کنایہ عن فعلت -

فصل الیار

بیدی - بید و دست اصلہ ای بیکون لوسط الان
بعنایا یعنی فعل بیدی علی فعل وہرا جمع فعل مثل
فلس و فلوس والا کم فعل علی فعل لافی
حرود معدودۃ مثل زمن و ازمن و جبل و جبل و
حصدا و اعس و قد جمعت ایدی فی الشرطی ایاد -
و اتصفیر یہی سو بعض العرب يقول للبید بید امشل
بید و بیدیان مثل رضیان و تو انما و دست رسی
و ایڈہ ای قواہ - و مالی بہیان ای طاقت قول تعالی
و اشمار بہیانا بایہ - و قول تعالیٰ احتی یعنی طو الاجڑی
عن بیدی عن ذرا و استسلام ویقال عن تقد
الانسانیتہ بیخت و نیکوئی بیحی علی پوستے و پرہ تی
باضم واکسر مثل عصی و عصتی و عکله ایدی ایضا
یقال بیدی فلان من یہی ذہب بیدہ و بیست

و ہبود عار علیہ کمایقال تتریت بیدا - و بیدتی
الرجل اے بیست بید فویسیتی - و اید بیت
خند صیدا ای صطبعت الیہ فانا میو و ہو و تو دے

وشدة ایسر و قنی ہوتی من اسلک ای نہ رج منیتی
لما کا از شبہ استخواہ الشیطان ایستہامہ بیستہ
سرگشته گردش قول تعالیٰ كالذی استهوا اشیاطین
فی الارض خیران - ہو ہمارہ بالذرا حمق ویقال بادی
ای ہتی بنی ہوسی الخلق ہو - ویقال لیلی یعرف
ولا یعرف ابوہیان بن بیان - ہا و قید و زخم
و سے معرفتہ بیل المفوق ل تعالیٰ فاتحہ ہاؤتی اے
ستہرہ الیار و تھاکر ویقال ہوت اسدا اے
مکلت فی ہاویا می شاکر ہو ای یعنی باطل ولغو
یقال ہتی مالی ای عجمی مالی و طیبی اے یا عجمیا -

ہتوتہ بیدتی
مشیرت عاطلی -

ہتھیان - یعنی شتران ریزہ -

ہبجی - ہانجع مکشفت شدن (رعن کاف) ویقال

ایمی العیت و ہبجی عین العجری غارت -

ہنزا - رفت (رعن فاض ۲۰) وابوہروان المغطی
من فاشیہ ہشام بن عبد الملک -

ہسماک - مروہان سرگشتہ -

ہشاہ - بازم لاغ کر دند -

ہھھھو - پیر و کلان سال شدن (رعن فاض ۲۰)

الاہمدا الاشداء ای صاحہ بیشت آنرا شکست -

ہاضماه - اشحاقہ و اشحافت ہر ہفڑا گردہما سے مردم

ہھھھاہ بالکسری و مادہ بخ -

ہھھو - اندھن (رعن فاض ۲۰) آنھٹا کوہ کے

الصراع والضرب الشدید -

ہاغیتہ - زن خود آرا -

ہھقا

پالاہ

ہھما

نوشہ بیدتی

ہتھیان

ہبجی

ہنزا

ہسماک

ہشاہ

ہھھھو

ہاضماه

ہھھھاہ

ہھھھو بیدتی

ہھھھو

ہاغیتہ

باب الالف المیہیتہ

اعلم ان الالف علی ضریبین لینیتہ و قسمی اعنی د

محکمہ تھے ہمزة و قد و کرنا المجزہ و ذکر اماکانت

الالف مقلوبیتہ من الیار و الیار و نہ الیار بنی

قوله تعالى إن أنت لسمعت و لم تحيط برأي القولين في كل من أولي المعرفة
و ولما إلى بوزن باعثي فهو أيضاً يجمع على واحد له من الفرض
و واحد له الماء و اما قوله فربت العرب للامي
 فهو مقلوب من الأول لأن زجع أحوال شمل غرب من أخيه
الله - إلا - مكر و هي حرف استثناء يستثنى به ما في باهت
بعضها يخليها و اصغت بها لقوله جابر بن عبد الله القوم إلا
زيد و لقوله تعالى لو كان فيها إيمانه إلا الله لفسد حكم
و مثل إلا الاستثناء والصفة عارضة و احصل غير
صفتها والاستثناء عارض - و جاءت بمنزلة تزوياً أو
الخطف - ايضاً لقول الشاعر في شعره وأمرني لها و اسا
ابا عبد الله - السبان لم يدرك سعى بيهار سعى - إلا رأوا
بامداد فتحت بعنة الريح خوال الدسم - بيريد اسفي
لهم اداروا و ما ابا هلا -

أَنْتَ - أَنْتَ لَا زَكِيَّا وَمَكْوُنَةً لِنَقْولُ إِنِّي لَكَ نَهْرًا سَارٌ
مِنْ إِينَ لَكَ نَهْرًا فِي مِنْ الظَّرْفِ الْمَتِي يَجِازُ لَكَ
بِهَا تَقْوَلُ أَنْتَ تَأْتِيَ أَمْكَانِي مِنْ إِنِّي جَهْدًا تَأْتِيَ
أَمْكَانِي وَقَدْ تَكُونُ بِمَعْنَى كَيْفَ تَقْوَلُ إِنِّي لَكَ لَكَ اَنْكَفْتَخُ
أَحْصَنَ اَسْبَرَ كَيْفَ لَكَ نَوْلَكَ وَقُولَهُ تَعَالَى
قَالَ يَا هَرَثَرَ كَمْ أَنْتَ لَكَ نَهْرًا إِمَّيْ كَيْفَ لَكَ -

أيَا - إِنْيَا - وَهُوَ أَسْمَهُ بَصَرٌ وَتَحْكِيمٌ لِجَمِيعِ الْمُضْمَارَاتِ
أَسْتَعْلَمُ الْمَنْسُوبَةَ لِتَقْوِيلِ إِيَّاكَ وَإِيَّاهُ وَإِيَّاهُمْ وَإِيَّاهُنَّا
فَالْكَافُ وَالْمَاءُ وَالْيَاءُ وَالْنُونُ جَعَلْتُ بِيَانِي عَلَى مُعْصِيَوْنَ
وَلَا مُوْصِيَنَ لِهَا مِنَ الْأَعْرَابِ فَهِيَ كَالْكَافُ فِي زَيَّاكَ
وَأَزْيَّيْكَ وَكَالْمَاءُ فِي السُّنُونِ الَّتِي فِي إِنْتَ فَكُلُونَ
أَيَا الْأَسْمَرُ وَمَا بَعْدُ بِالْخُطَابِ - وَقَدْ صَارَ كَالشَّيْءِ الْوَاحِدِ
لِلَّامِ إِلَّا سَمَاءُ الْمُبَهِّرِ وَسَاسَرَ الْمَكَنَّيَاتِ لَا تَضَعُونَ
لَا نَهَا مَحَا رَسْتَهُ تَرْقَى لِلْعَصْفُ الْخَوَّيْنِ إِنْ زَيَّا هَذَا
الَّذِي مَا بَعْدَهُ وَنَعْصَدُ إِلَيْهِ عَلَيْهِ ذَكَرٌ بِالْيَقِينِ وَالْمَرْجِنِ
الْمُسْتَهْرِنِ فَذَيَا دَوَّيَا الشَّوَّارِقَ فَاصْنَعْنَا قَوْهُ الْمَلِيَّ وَالشَّوَّارِقَ

وَقُولَتْ طَالِي سَخَنَةٌ إِذَا اتَّوْ عَلَى تَرَادِ لِتَطَلُّ إِمَامِي
حَثَّةٌ اتَّهَمَ -
إِلَيْكَ سُوسَيْ وَبَهْ وَجْهَتْ خَافِضَ فَشَسَيْ لِلْبَدَارِ
الْفَاعِيْكَ قَوْلَكَ غَرَبَتْ مِنْ الْكَوْنَةِ اسْلَكَهْ - وَبِيْ بَعْدِ
بَعْنَيْ اعْنَدِيْ بَحْبَيْ مَعْ كَوْلَهِ تَعَالِيْ وَلَاتَّا كَلَوْدَهْ آ
أَمْوَالَهُمْ إِلَيْكَ أَمْوَالَكَمْ إِمَامِيْ مَعْ اسْمَوَالَكَمْ وَقَوْلَهِ تَعَالِيْ
مَكْنَنْ اَنْصَارِيْهِيْ إِلَيْكَ اَنْصَارِيْ اسْكَنْهَ عَنْدَ اَهْدَى وَجْهَهْ شَدَّ
وَقَالَ سِبُولَهْ إِلَيْكَ وَعَلَى مَتَقْلِبَتَانِ صَنَدَهْ وَأَوْ
الْأَنْ الْأَفَاتِ الْأَتَكُونْ فِيمَا الْأَمْلَأَهْ وَسَمِيْ بِهِ رَجُلْ
قَبِيلِ فِي تَمْثِيْتِهِ الْأَوَانِ وَعَلَوَانِ يَا زَا اَتَصِلُ بِهِ لِمَضْمِ
كَلْبِتِ يَا زَا شَخْوَالِيْكَ وَعَلِيْكَ وَبَعْضِ الْعَرَبِ
شَرِكَهْ عَلَى حَالِهِ وَلَقَوْلِ الْأَكَ وَعَلَاكَ -
أَكَلا - أَلَّا - بَدَانِ وَرَكَاهْ بَاشَ وَبَهْ وَجْهَتْ لِيْقَتَنِيْهِ
الْكَلَامِ لِلتَّنْبِيْهِ كَقَوْلَكَ الْأَنْ تَرِيدَ اَخَارِجَ كَلَانَقَوْلِ
اَهْلَمَانِ - يَدَا خَاجَ -

اولوسا ولو پیشین خداوندان و همچو جمع لاواحه
من لفظسر و واحده ذر و واو لات للاناث
واحده را زامت -

على الغائب غير مطلبات من شيء فلهمذا افردناه -
أ- حرف هجاء مقصورة موقعه فان جعلتها أسماء
مدتها و هي توافق المقسم حرفها أسمية تغيير حروف
اذا كانت صغيرة في الخط أو حفيفه ولكن ك القول
فيها ان شبها من الحروف سؤال لمن حرف
الماء واللين والزيمارات و حروف الزيمارات عشرة
و جميعها في ك اليوم تشاهد وقد تكون في الافعال
ضمن الآئمرين نحو فعـا و يـعاـن و في الأسماء علامات
للآئمرين و دليل على الرفع نحو بـعـان فـازـاـتـرـكـتـ
في هـرـقـةـ وـ تـرـادـةـ الكـطـاـحـمـ لـاـ سـتـغـاهـمـ تـقـوـلـ اـرـيدـ
عـندـ كـلـ رـامـ عـرـدـ عـانـ هـمـجـعـتـ هـمـرـانـ فـصـلـتـ بـعـدـهاـ
بـالـفـ مـشـلـ آـمـتـ فـيـ آـمـتـ بـشـيـاـ وـ مـلـ بـهـاـ اـيـشـاـ
اـلـ اـسـنـاـلـ اـلـقـرـبـ دـوـنـ الـبـعـيدـ وـ الـفـ وـ صـلـ وـ هـيـ
كـلـ يـاسـقـطـ فـيـ الـوـصـلـ وـ لـاـنـكـوـنـ الـماـزـاـكـرـةـ فـيـ الـفـ
قطـعـ وـ هـيـ كـلـ ماـشـيـتـ فـيـ الـاـصـلـ وـ قـدـكـوـنـ زـاـكـرـةـ
مـثـلـ الـفـ الـاسـتـغـاهـمـ وـ اـصـلـيـةـ مـشـلـ بـعـدـكـدـ وـ اـمـرـ
اـوـاـ اـفـاـ جـوـنـ وـ هـيـوـ اـسـمـ يـدـلـ عـلـيـ زـمـانـ تـقـبـلـنـ
لـمـ يـتـبـلـ الـامـضـاـفـاـ الـجـلـةـ يـقـاـلـ اـجـيـكـسـ اـوـ اـقـدـ
اـعـيـدـ فـوـقـ عـهـسـ اـعـنـ قـوـكـ اـجـيـكـسـ يـوـمـ يـقـدـمـ
فـلـانـ دـلـيلـ اـسـمـيـهـاـ وـ بـعـدـ طـرـيـتـ وـ بـعـدـيـ فـيـ الشـمـرـ طـ
دـالـبـرـاـ وـ كـتـوـلـهـ تـعـالـيـ وـ اـوـ اـعـلـمـ مـنـ آـيـاـ تـسـتـهـيـاـ اـشـنـدـلـاـ
هـزـرـ وـ اـوـ قـوـلـهـ تـعـالـيـ وـ اـنـ تـصـيـرـهـ سـيـرـهـ تـمـاـ قـدـرـتـ يـدـيـمـ
اـوـاـيـمـ يـهـنـهـوـنـ وـ تـكـوـنـ الـمـفـاـجـأـةـ مـعـكـ فـيـ هـالـ
كـفـوـكـ خـرـبـتـ فـاـذـاـرـ يـدـ فـاحـمـ اـيـ خـرـبـتـ فـهـاـجـأـ لـ

زید في الوقت بعدياً -
إذن - أذن - حنفى لما مصطفى من اترجمان وشكوى
المهندسواجاهة مثل ذراؤوا لا يليها إلا الفعل الواحى بمحى
قولك بيتها أنا كلذ النوبهابور زيد وقى نزراً وران جميعاً
في الكمام كقوله تعالى وأذنوا لعذرنا موسى أسامي وريلعذرنا

**مظاهر احتجاج على صوراً اسبانيا على الضرر بيروت في الشنطية
والمحمر والمنكير والمؤذن.**

۱۰

三

9

1

1

1

خواه امته و لاقفلن قول تعالیٰ ایطیع نگش امر عین نصر دن
نید نهل چون سکونت خشم کلای ای لا ایتکمع و میکوون بینی خطا که صل
تعالیٰ تکلا لرمن اکرم عزیز لعنت شدنا باتنا صفتیه۔

لَا - لَا - نَوْدَهِي حُوفْ لِفْنِي لِلْعَصْلُ كَقُوكَكْ لَا لِتَغْصَل
نَحْدَانِي الْأَخْبَارُ وَلَمَّا كُمْ كَشْتُوكْ كَلَارِيلْ فِي الدَّارِ وَلَهُ
أَنَّهُ الْأَوْدَدُ وَقَدْ تَكَوَّنَ لِلْمُنْسَى بِخَوْلَأَتْعَمْ وَلَمَّا كَتَمْ لِلْمُحَاجَزَ الْعَالَمَ
وَقَدْ تَكَوَّنَ ضَرَادِيلِي وَلَمَّا كَمْ قَدْ حَوْلَنَ خَوْلَأَتْعَمْ لِلْعَالَمَ
وَلَمَّا مَنْتَكَتَ أَنَّ لَا لِسْتَرِدَامِي مَا مَنْتَكَ لَنَسْجَدَ - وَ
قَدْ تَكَوَّنَ لِلْمُطْفَتِ بِعُصْنِي اخْرَاجِ اسْتَانِي مَهَا دَفَلْ فَهِمْ
الْأَوْلَى كَقُوكَكْ زَيْتْ زَيْدَ لِلْأَعْمَرَأَ غَالَنِي اَوْ فَلَتْ عَلَيْهِ
الْوَأْوَخْرَبَتْ سِنَانِي مَكْبُولِي حَرَفْ عَطْفَتْ كَهْمَكَكْ

للمفهوم زيد ولا عمر ولا نسوان سرت المفهوم لا يدخل عليهما
على البعض فالواحدة ملهمة والآخرى كبرى المفهوم وهي
غير ادبية اقل وفنياً فالاتي دقيق ذكرها في ادب
الساخن وقولهم اباعي فما فعل كذا بالراية على اعنة
لا وما صلة وسخا وان لا مكينه لا يقدر بالكلام
او هو - اگر حرف عن وري لا تصالح شفهي
اجمل اشعار الاول يقول وحيتي لا كلام سكت يومها شفهي
ان ابشر بليلة لا نهدى توقيع الشاعر من اجل تضليله
واما اولا معناها اگر تقدر كتبة من يعني ان ولو و دنك

الن ولا ينبع الشفافي من اجله وجود الاداء لتعول
لولا زير لم يكن اي اتنبع وقوع الملاك من اهل وجود
زير بد قدر تكوان لغة المعني الجلاد وكم شير في القرآن ان عبادت
نواسمها شر ومه وتقلت اکثرت من الملوكان حربوند
المعانى والاسماء التي قصتها اذا صيغت اسماء تامش
بادخان الالفت الملام على سماها او باعنوا بها شر و ما هبها
على حرفين بيان نزاد في آخره دبت من جبر
عمره شهرين كله توكل عليه اکثرت من الملوكان او وعده ما

فِي الْأَنْتَ كَقُولَكَ كَبَتَ لِلْأَجْمَدَةِ -

مساواه مبسوط وعميق وانما شمع في هذه الاوقات ولم
يسع ذات شهر ولا ذات منتهي وقال الاخشن في
قوله تعالى واصطبوا ذات بينكراشت ذات لعن بعض
الاشيا قد يوضع لها سهم موش ويعصمه سهم مذكرة
قالوا دار وها نطا اشوال الماء وذكر والمحايط ويفعل و
وؤميت سيني امين وابن مثل كيست وكربت وتمطر
ذري على فعل سماكة العين فخذلت الواود وشدت
الياد للخذلت ثم خرض من المتشدید الى دان
خذلته الى وبيت بالها وترد المتشدید وتعقل
كان ذئبه وذئبه - وان سبب الميه قلت ذيء
كما تقول ذئبي في المسببة الى المبت -

فنا - هنا - وهي حرف من حروف الحجارة وهي المعرفة
واللسانية الواضحة وهي ان تجعل الكلمة بحسب وتنزل على
الترتيب والتعقيب مع الاشتراك كقولك فربت
زهيداً فهماً وان تكون ما قاتها على ما ابعدها على
المقطعين، والمعقيب دون الاشتراك كقولك
حضرتهما فهمان وان تكون للابتداء ووزنك في جواب الشهادة
ويوح كيون ما بعد الفاء وكل ما استدانتها يقبل بعضه في
بعض كقولك ان تزني فاني محسن الان قوك
انك ابتدا ومحسن خبره وصارت اجملت جوابا بالفاء
وكنك لك يدخل الفاء في جواب الامر والمعنى والاستفهام
والمعنى المعرّض والمعنى الا انك تنسى ما بعد الفاء في
نحو الاشتراك او استدانتها بما يليها انت لغيرك
وكنك الباقي لم يجعل المزدوجة على الملاحسان في لكنك قلت
ذاك من شأني ابداً ان حسنه ليك على كل حال -

کذا- کذا- چنین و چندین و هوا هم سه بیان قول فعلت
کذا و قدر بجزی کلم فتنه باب بعده علی انتہی
لقول عنده کذا در هما -

کلا - کلا - نه چنین است و تی کلمه نه جسوس د

مال ومرمت بجزل في مال زبارة ذات عالم ثم شعبين
ذوي مال يفتح الواو وكذا في لفظ قول العليل وأشمد
ذوي عمل تشكيف الرفع ذوا مال ببر جال ذوي مال
كبس الواو وفي لفظ مشهد وفي الرفع ذوا مال خمسة
ذوات مال في الحال الثالث - عمل ذؤذ ذوي مثل
عصو ميل على ذكك قول تعم فواتها ذوا مال في الحال
ذوي الم الافت منه كلية من دا وشم خذ فستن ذوا
عين يغفل كفر اتهم اجتماع الوادين في التسمية لانه كان
يلزم حنيف ذوا دان مثل عصوان فتحي ذا منونا لهم
ذبيب العنوان منه للاضافة كما تقول رأيت حبل
ذوا مال - ولو سمعت رحلا ذوق لفلكت بذارا ذوا قد قيل

أفتر و ما ذهبت نه لا يكون أرحم على حرفين حربها حزن لين
لما كان المتعذلين ملهم فرسان عني طلاق حربه دار حربه والشجاع
ليه قللت ذروته و لكنك الأسباب التي ذات لام
التي تجذب في الشجاعة التي تجذب في ذات قللت ذروه
ذروه دعى الماء فلم يذروه دعى دوالـ دعى دعى دعى
الذى فهو ذئب طلاق فتحتمها لام تجذب عيدها المعاشرة
أنا ذ رعرفت وأنا ذ رسمت و شرط امرأة ذ رفقالت
كله مستوي فيه اربع و لست بمنه ذ انتذكر و انت نسيت
اكل سطيف و سران ذ اود عذرها بمعنى الذى كقوله ما ذ ادرت
اققول متاع حسن وهي مع ما ينزله أرحم واحد كقولهم
ما ذ ارادت تقول خيرا يا شخص كالمن قال مالكم
ولو كان هندا ينزله الذى لكان الجواب خيرا بالبعض
كتقوله تعالى و اذا غسلتهم ما ذ اذ انزلتكم فـ توأـ
راسا طهرا المأولين بالترفع و كقوله تعالى قيل للذين
الحقوا ما اذا انزلتكم فـ توأـ غيرا يا شخص فالغافل
واما قولهم ذات مرة وذا صلاح فهو من بزوف لزان
العنى الا تتمكن تقول لغيره ذات مررة و ذات يومه و لبيته
و بعدها ذ و ذات الرثى و العويم و ذ و صلاح

أغير مفارق لامي في العدا لا تقول يا اهيا المرحل وقد
 تكون جواباً لندا وبا لمد واعصر سخونتك يا وها
 في جواب من وعاك يا سكوت على القبيه - وقد لفست
 بها فرقاً لا يدار الله ما فعلت اي لا والله ابدلت
 ما زلت واد لفست وان شئت صرحت الافت التي بع
 الها روان شئت اثبت وقولهم لا يا الله ذا اصله لا و
 الله ذرا غفرقت بينها وذا وجلبت الا حكم عذابها وجبرها
 بحروف القبيه السقدر لا والله ما فعلت ذرا فخذلنا الحکم
 وختصر لكثرة استعمالهم ذرا في كل احتمم وقد مر بها كما قد مر بها
 هرزو اوها انا ذارا - تكون كناتيه عن انفاسه والغائب
 سخونتك ضربه وضرها وغلامه وخلامها - وهو المذكر
 وهي للجئش واثما بنوا الوا في هرواليا كفي سعي على الفتنة
 فرقاً بين ذراه الوا وياها للايمان بعاصي النفس الا حكم
 المكسي وبين الوا وياها المستعين بكونان صلة في تلك
 رائتها ومررت بني انان كل سببي تحصه ان بين علي
 السكوني الا ان يعرض ما يوجب له الحركة وهو اما
 اجتماع الساكنين كما في سخونكيه وابن دحيث او
 كونه على حرف اعد مثل ايا ، الزاء ، او للفرق بنية
 وبين غيره كال فعل الماضي بي على الفتح لانه ضارع
 الا حكم بعض المضارعه ففرق بالذكر بين وجبن بالضم
 لضارع وهو فعل الامر المناطب سخونتك - وبها صرحت
 من هروبي الوا وياها في ضرورة لشعر كما قال

(ع) نبینا هر یشیری را حل کال قائل + و قال (ع)
دار ل سعدی از ده من هوا کما + در بنا حدف آنلو، و
سح، الحركة کما قال الشاعر فی قوله (ع) و مطواق
مشتاقان له ارقان + قال الماخش و نیازی غست
از دشتو آة کثیر - و قال لغزا و العرب تقدت علی کل
های موئش بالهای الا طیبیا فاتحہ تقویون علیهم باشند
تفیقوون شردا امیت پیارست و ظلمیت هزو، نیزه شد همای

من الالف الاولى باوره وقال سيدنا محيوزان يكون
كذا ذضم اليها ما سأله مال بن علي المشرقي حكایة صویل شا
ستی - متنی - کی وہ وظف فی معنی اسواں عن مان
وہ ولشرط والجز او العینا تعال الاصمعی ہو بعینے من
فی لغۃ نہذلی و معنی وسط لفیضا تعال ابو عبیدہ
سمعت بعضهم يقول وضعته متنی کمی امی وسط کمی
وا - وا - حرث الشریعہ تقول واندیاہ ولی قال يضا
یا زیدیاہ - والوا و من حروف لخطف مجمع لا لکسر تریب
و بدخل علیہما الف الاستفهام کقوله تعالی او عجمیم
ان جارکم کما تقول فمججم و تكون بمعنى مع لسا
ہنچا من المناسبة فی الجمیع بین الشیئین فضلا عدا
کقول ایشی علیہ و آله الصلوٰۃ والسلام فعیشت نادیت
کھاتین وأشارتے السباتہ والاسباب امی مع اساعۃ
و تکون اللحال کقولهم قمت و الناس قعودا و منت
وا و عوله امی نمت و اعیا له - و تكون للقسم تقول
بوالله لقد كان كذا و هی بدل من ایجا و فیہ لفڑیا
فی المخرج اذا كان من حروف الشفقة ولا تجاذب لا اسماء
المطرقة سخوا والله و حیا مکت اپیک - و تكون فیہ فحیا
المذکر فی سخوا مخلوا و فیکلوا و علامۃ الرفع فی سخوا پوہ
ومسلمون - و تكون زائدۃ کقول ارضی لآخرینی نہ زائدۃ
فی قول وہو کک وتقول تعالی حتى اذ اجا و ها و نجت
ابو ایما میجوزان تكون الوا و هنہ زائدۃ -

وَيْكَ - وَيْكَ - كلامية مثل وَيْبَ وَيْجَ والكَا^ل
لـ الـ خـ طـ اـ بـ - وـ لـ يـ كـ اـ نـ مـ رـ كـ تـ يـ سـ هـ مـ قـ آـ لـ الـ كـ سـ اـ لـ يـ ہـ وـ يـ كـ
وـ اـ دـ خـ لـ عـ لـ يـ هـ اـ لـ مـ شـ دـ رـ وـ دـ اـ لـ مـ خـ فـ هـ وـ مـ عـ نـ اـ دـ الـ مـ تـ رـ
قـ آـ لـ اـ خـ يـ لـ ہـ یـ وـ یـ مـ قـ صـ وـ لـ اـ تـ خـ تـ بـ تـ دـ یـ فـ قـ قـ لـ کـ اـ نـ
ہـ اـ بـ - ہـ اـ بـ - حـ رـ فـ بـ جـ مـ حـ لـ قـ يـ هـ مـ نـ حـ رـ وـ فـ الزـ يـ اـ دـ اـتـ
وـ ہـ یـ بـ لـ قـ صـ حـ رـ فـ تـ نـ یـ هـ کـ قـ وـ لـ تـ عـ اـ لـ ہـ اـ تـ هـ مـ ہـ لـ اـ
جـ مـ عـ اـ بـ لـ تـ ہـ بـ نـ لـ لـ تـ وـ کـ یـ دـ وـ مـ شـ لـ اـ لـ اـ لـ یـ ہـ وـ لـ اـ دـ - وـ ہـ

عما۔ ہا۔ چہ وچیست۔ وہ سرچہ۔ وانچہ دچہزی۔ وغیرہ
وچیست۔ ہو آنکہ۔ وچہدا انکہ۔ وآن کلمہ ایسیت
وال بر معانی مختلفہ بعضی اسم و بعضی حروف مار تھب
گفولہ تعالیٰ فما اصلہ بحتم علی التواریخی چہ صبور تراشان
ماستفهام کقولہ تعالیٰ و ما تلک پیشکت یا موسیٰ بعضی
چیست و ما د خبر کقولہ تعالیٰ ما عندر کم غیرہ و ما عندر اللہ
باقی بعضی اپنے نزد شماست۔ و ما شرعاً کقولہ تعالیٰ و غیرہ
من خبر لعلیہ اللہ یعنی سرچہ کنہ و ما ذکرہ کقولہ مر
بما سعیب ای بخشی سمجھ یعنی کہ شتم بچہرے شکفت
و قولیاً آیا ما تذکرہ اغلظہ الاسماء راجحیت۔ و ما ذکرہ و آن
بر سه وجہہ است بعضی لا و بعضی لم و بعضی لمیں الاول کقولہ تعالیٰ
و ما تذکرہ بقولہ والاصحیح و احمدۃ و قولہ تعالیٰ ما تذکرہ و ملکو
واشائی کقولہ تعالیٰ ما تعلوہ الا قلیلاً منہم۔ والثالث
القولہ تعالیٰ ما تذکرہ اکبھر ا و قولہ تعالیٰ و ما ذکرہ بشارین
بیہ من احمد۔ و ما بعضی من کقولہ تعالیٰ و اسماء و ما تذکرہ
ای من کن تذکرہ یعنی آنکہ بنابردار آسمان را و ما ذکرہ
واللہ خالقہ و ما تعلوون ای و عملکم بعضی خدا افریدیا
و ذکر دار اسماء و ما ذکر آئیدہ و اور امعنی کنیت و آن
و وجہ آید کافہ یعنی مانع از عمل کقولہ تعالیٰ انا اللہ الوحيد
و عیش کافہ کقولہ تلوی فی ما رحمتہ من اللہ لذت آنکم و ما ذکرہ
کقولہ تعالیٰ ما ذکرت اسمواست و الارض یعنی چند انک
سیا پر آسماننا و زمینہا و ما ذکریم کقولہ تعالیٰ القارۃ

القارئه يعني قيامت وچه قيامت وقد ينجز
منها الافت اذا وغلت عليها احرف انحوكم وهم عجم وهم
وعلم وحشام واللام - ومنب المقدرة اليها فتحا
او تقيي - وقد يجي ما زاد مدة بعد ان اشرطت فتدعى نافض
وقد يجي بعد ما النون العقيلة وخفيفه نحو ذلك ما تقوس
اقمم وكقول تعالى واما تحي قمن - وكذلك مهانى معنى الشرط
وزعم اخليل ان اصلها باختصار اليها ما نعوا فابدلت

سی

1

۱۰

حرفت لزريادات الفيروق وقد كتبني جامعاً عن كلهم الجرد
ذكرakan او انتي لكتوك ثولي وغلاني ان شئت
سكنتها وان شئت فتحت ولكن ان تحذ فناسه
الندا و خاصة تقول يا قوم وبها عجا وبالمكسران جارت
بعد الف مقصورة ففتح لها بغیر نحو عصامي وزعاصي و
لذك بعد ما يرجم كقوله تعالى وما نعمتم بمجهري فضل
مبصرني سقطت النون للإضافة فاجتمع الساكنان
اخذت الشائية بالفتح لأنها ياشكلهم وروت الـ
صلها وكسر بالبعض القراءة توہما ان الساكن اذا
حرك حرك بالكسر وليس بوجه - وقد كتبني بها عن كلهم
المنصوب لانه لا بد له من ان تزاو قبلها نون فاليمضى
ليس لهم الجر كقول ضربني قد زيدت في الجود في ما
محضه خاصة لما تقياس عليهما في نحوه وعنه ولداني قطبي
وانما فعلوا بذلك ليس لهم السكون الذي نبأ بهم الحروف عليهما
وقد تكون علامه للشائية في نحوه كفلى وتعلمين
ومن بـ لـ قـ يـ دـ هـ ةـ مـ نـ يـ اـ يـ تـ يـ ةـ وـ هيـ حـ رـ فـ لـ لـ زـ رـ اـ لـ قـ مـ ةـ
وابعده تقول يا زيد قبل - وقول الراجزه (يا اـ)
من قـ بـ رـ ةـ بـ عـ رـ بـ كـ لـ كـ تـ حـ بـ - واما قوله تعالى الا يـ اـ يـ بـ جـ دـ وـ
باتـ تـ خـ يـ فـ فـ المـ عـ ئـ الـ يـ اـ يـ بـ لـ اـ رـ اـ سـ جـ دـ وـ اـ فـ دـ فـ اـ مـ اـ دـ اـ
اكتـ فـ اـ كـ بـ جـ بـ النـ دـ اـ كـ مـ اـ حـ دـ فـ حـ فـ اـ رـ فـ النـ دـ اـ اـ كـ تـ فـ اـ
بابـ نـ دـ مـ يـ فـ قـ وـ لـ تـ لـ عـ لـ وـ مـ فـ اـ لـ مـ عـ اـ عـ صـ عـ اـ عـ صـ عـ عنـ بـ هـ رـ اـ دـ اـ
كانـ المـ رـ اـ وـ مـ عـ لـ وـ مـ عـ اـ وـ قـ اـ لـ بـ حـ فـ هـ مـ اـ لـ مـ يـ فـ بـ هـ رـ اـ
الـ مـ وـ صـ عـ اـ نـ مـ اـ بـ لـ لـ لـ تـ بـ يـ هـ كـ اـ نـ قـ اـ لـ الـ اـ سـ جـ دـ وـ اـ فـ دـ فـ اـ مـ اـ دـ اـ
عليـهـ يـاـ لـ لـ تـ بـ يـ هـ سـ قـ طـ سـ اـ لـ لـ تـ بـ يـ هـ كـ اـ نـ قـ اـ لـ الـ اـ سـ جـ دـ وـ الـ اـ نـ
الفـ وـ صـ عـ اـ لـ فـ هـ رـ اـ لـ اـ لـ تـ بـ يـ هـ كـ اـ نـ قـ اـ لـ الـ اـ جـ مـ اـ عـ اـ سـ كـ بـ يـ هـ لـ اـ نـ
وسـ يـ سـ اـ لـ كـ نـ تـ اـ لـ قـ اـ لـ فـ وـ اـ لـ تـ بـ (شـ عـ) الـ اـ يـ اـ يـ هـ يـ يـ وـ اـ فـ عـ عـ لـ
الـ بـ لـ اـ لـ) دـ لـ اـ لـ اـ شـ عـ لـ اـ بـ جـ عـ اـ كـ بـ القـ طـ وـ قـ قـ طـ

٦٥ - تذكرت بـ لـ نجـم حـمد الـ أـيجـو بـ الـ عـدـ وـ الـ حـاسـبـ عـلـيـ تـكـيمـ مـلـفـتـهـ زـمـسـاـ خـانـجـوـةـ الـ آـشـيـنـ اـثـاثـ وـ لـعـشـرـتـنـ مـنـ فـيـ الـ قـعـدـةـ لـتـسـتـعـبـ مـاـ تـجـزـهـ وـ اـتـقـنـ اـغـرـاغـ مـنـ تـالـيـفـ وـ تـسـوـيـهـ بـ كـيـنـ

توـقـيقـ اـلـثـقـةـ اـشـيـةـ اـلـمـيـرـةـ اـشـيـاـ اـلـسـادـصـ عـشـرـمـ صـفـرـسـمـ اـحـدـسـمـ وـ ثـمـانـيـنـ عـدـدـتـمـاـدـ لـبـكـاشـغـ حـرـسـمـ اـلـلـدـ مـلـطـقـهـ الـيـسـمـ وـ عـمـرـ ١٢ـ

مکالمہ صمیمہ الطلاق از مولف

اژدها الالفا طا ایضاً و چدست فی القاموس الفلامی لصحیح بالحمراء

الظفیر- کمال و فرائح حلفت که بعد از شنید پس زدن
شجاعی پارالار کند و گرگ و گز زید نفس در دنبی دنگ
بر پرورد خواهد کی نه پایی و شتر تیز رو.

الظفیر- کمال و فرائح و باریست پرسیز خود را میگردانند
چنانچه بدنی زدن خنده دین و شجاعی و میاری چنگ کردن
و فضیم سعیتیز مردان پیچ و میزنه و نفع لکتفتیکی.
هزق شمع - نادیدن و خم کردن و زاغ انداخته شتر را هم
کشید و اغذیه اش مطلع نو عانان جائز.

الظفیر- کشش از زدن زنا کند و شکفت و گفت و گشت

نزدیک تغزیه سیدیابی قدمیم.

الظفیر- کھنور کوتا د فراهم اندام حدائقه حدائقه بزرگ

یا پیزیر که از نک که تحقیقت آن در یافته اشود و شیر.

الظفیر- کی غضرو و غلن دیگرین و گلگیست و نانی آم

زیبیقی زنایات شده است گرم و تیز فراز در در بر آردن

و نیوایی زنیقته او اطیون ننم ای افضل محمد بن محمد

عبدالکریم بن محمد بن ابی زنیقته و ولده الحسین و

ضمیر و بخی زرثون.

الظفیر- چشمی ای شه چون کسیع انسان نلطف نیزه

و قدرتیه - او باریدین تعلزیم شد و سرزنش کردن

با نگ زدن فقار میمین عین بندیکر و شهربست بین میم

ماز - عطا این عیوب اکمیار است.

و کله زدیک کوه طور ایلیه لصیان بر لقزم لانه علی طریز و

لاغه میمیم من که به و گز زیر چون زنگ ای لقزم مات بخارا.

الظفیر- او اجمل کر داریع بختها اطراف از از

فضیلما شتر ماده بچه خود را پسید.

الظفیر- کفرنی و قدیمیت اول شهربست بصر

الظفیر- با فتح و ابراهیم پرسیز خود را میگردانند

چنانچه بدنی زدن خنده دین و شجاعی و میاری چنگ کردن

و فضیم سعیتیز مردان پیچ و میزنه و نفع لکتفتیکی.

الظفیر- نادیدن و خم کردن و زاغ انداخته شتر را هم

کشید و اغذیه اش مطلع نو عانان جائز.

الظفیر- کشش از زدن زنا کند و شکفت و گشت و گشت

نزدیک تغزیه سیدیابی قدمیم.

الظفیر- شمعا فیضی بیهاد.

الظفیر- از اجلی خود را فتحت نه نه و ش-

الظفیر- جماع و نجاست لطفش شکه طفاح شاد و

نزار و لطفش از این الحمز.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- او را خبه کرد (معنی بختها).

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر

و آخر و طرح دوراندازندگه کام طرانیتی تکبر و طرح

پیاده ای طوله.

الظفیر- باضم و راز طبلای بکترین و لشندیم مرد

شیور عالی شعب حریص در کارها و این اجمیم شاعر